Helenistik Astroloji

Marilyn Lawrence

Pensilvanya West Chester Üniversitesi

Helenistik ve Geç Antik Çağ astrologları zanaatlarını Babil (ve daha az ölçüde Mısır) astrolojik gelenekleri üzerine inşa ettiler ve teorik ve teknik doktrinlerini Stoacı, Orta Platoncu ve Neopisagorcu düşüncenin bir kombinasyonunu kullanarak geliştirdiler. Astroloji, hızlı siyasi ve sosyal değişimler döneminde, bir bireyin kozmosa göre nerede durduğunu sistematik olarak bilme arzusunun yerine getirilmesini teklif etti. Dönemin çeşitli filozofları, bazı astral teorileri kabul ederken, astrolojiye karşı polemikler de kurmuşlardır. Stoacı filozof Posidonius'un astrolojiyi benimsediği ve onun üzerine eserler yazdığı iddia edildi (Augustine, De civitate dei, 5.2). Panaetius ve (geç) Babil'li Diogenes gibi diğer Stoacılar, öncelikle astrolojik determinizme karşıydılar. Plotinus gibi bazı filozoflar için, burç astrolojisi, gezegenlerin ruhları kozmosun üzerinde yüceltilmiş insanlara karşı asla kötü niyet besleyemeyecekleri gibi nedenlerle saçmaydı. İlk Kilise Babaları gibi diğerleri için, ortaya çıkan Hıristiyan özgür irade doktrinine aykırı olduğu için, astrolojik kaderciliğin etik çıkarımları ana çekişme noktasıydı. Çoğunlukla kozmosun kötü ve köleleştirici bir yaratıcının ürünü olduğuna inanan Gnostikler, gezegenleri bu maddi tuzağa ortak olarak düşündüler. Porphyry, lamblichus ve Proclus gibi önde gelen Neoplatonistler, astrolojinin bazı yönlerini Neoplatonik felsefe versiyonlarıyla uyumlu buldular. Astrolojinin kültürel önemi, geç antik çağda çeşitli filozoflar tarafından astrolojiye verilen güçlü tepkiler ve astrolojiye dahil olma ile kanıtlanmıştır.

İçindekiler(Aşağıdaki bağlantılara tıklamak sizi bu makalenin ilgili bölümlerine götürecektir)

1. giriiş
    a. Helenleşmiş Dünyada Babil Astrolojisi
    b. Hellenistik Kuramlaştırma ve Sistemleştirme
Astroloji
2. Erken Yunan Düşüncesi
    a. Kader, Talih, Şans. gereklilik
    b. Yunan Tıbbı
    c. Platon ve Kehanet

d. Yaşlar. Döngüler ve Rasyonel Gökler
3. Helenistik Astrolojinin Felsefi Temeli: Stoacılar, Orta Platoncular ve Neopisagorcular
a. Platon Akademisinde Astral Dindarlık
b. Stoacı Kozmik Determinizm
i. Kader ve Gereklilik
ii. Stoacı-Babil Ebedi Tekrarı
iii. Kehanet ve Kozmik Sempati
iv. Stoacı Filozofların Karşı Tutumu Astroloji
c. Orta Platonik ve Neopisagor Gelişmeleri
i. Ocellus Lucanus
ii. Timaeus Locrus
iii. Thrasyllus
iv. Plutarkhos
4. Astrologlar
a. En Eski Helenistik Astroloji: Horoskopik ve Katarşik
b. İlk Fragmanlar ve Metinler
c. Manilius
d. İskenderiyeli Claudius Ptolemy
e. Vettius Valens
5. şüpheciler
a. Yeni Akademi (Cameades)
b. Sextus Empiricus
6. Hermetik ve Gnostik Astrolojik Teoriler
7. Neoplatonizm ve Astroloji
a. Plotinos
b. porfir
c. lamblichus
d. Firmicus anne
e. Hierokles
f. proclus
8. Astroloji ve Hristiyanlık
9. Seçilmiş Referanslar

1. giriiş

İçindekiler Tablosuna Geri Dön

a. Helenleşmiş Dünyada Babil Astrolojisi

Göksel olaylar ile insan alemindeki faaliyetler arasındaki yazışmaların bir yöntemi olarak gevşek bir şekilde tanımlanan astroloji, hemen hemen her medeniyette rol oynamıştır. Geç Hellenistik dönemdeki rolü, özellikle Yunan felsefesiyle karmaşık etkileşimi ve bir bireyin yaşamı üzerindeki iddiaları nedeniyle özel bir endişe kaynağıdır. Bir burç haritası (aynı zamanda 'doğum haritası', 'doğum haritası' veya 'yıldız falı'), gökyüzünün bölgelerine bölünmüş (yeryüzünde yükselen ve batan yıldızlara atıfta bulunarak) zodyak işaretleri zemininde gezegen konumlarının bir listesidir. ufuk) kişinin kesin doğum zamanı ve yeri temelinde. Bu tür haritalar, Babil'de başlayan ancak daha sonra Helenleşmiş Yunanca konuşulan bölgelerde geliştirilen 'doğum astrolojisi' veya 'genetioloji'nin temelini oluşturur.

Bir bireye ait hayatta kalan en eski burç haritası Babil'de MÖ 410 tarihlidir. Babil astrolojisi yedinci yüzyıldan Selevkos dönemine (dördüncü yüzyılın sonları) kadar gelişmiştir. Ancak astral din ve yıldız alametlerine dayalı kehanet Mezopotamya'da çok daha uzun bir geçmişe sahiptir. Yıldızlar, dualar, büyülü sözler ve tılsımlar yoluyla iyilik elde edilebilecek tanrıların temsilleri olarak kabul edildi. Anu, Enlil ve Ea üçlüsü tek tek yıldızlara veya gezegenlere değil, takımyıldızların üç kuşağına karşılık geliyordu. Mars/Nergal (yıkım ve veba tanrısı) ve Venüs/Itar'ın (aşk tanrıçası) kötü niyetli doğası gibi gezegen tanrılarının temel karakterlerinin izleri

Helenistik astroloji. Gezegen yerleşimlerini ve özlü tahminleri (yaklaşık 28 tanesi mevcut) içeren Geç Babil horoskopi tabletlerinin mevcut küçük örneği göz önüne alındığında, ilk

horoskopik astrologların uygulamalarının teorik temeli hakkında sağlam sonuçlara varmak çok zordur. Uygulamanın gelişimi için teorik temellendirmenin önemli olduğu ve daha kapsamlı metinsel kanıtların olduğu Helenistik kültürde durum farklı olacaktır.

Yunan felsefesinin Mısır, Babil, Pers ve Yahudi dinleri ve ideolojileri ile buluşmasından kaynaklanan dinamik gerilim ve kültürler arası etkilerin 'senkretizmi' göz önüne alındığında, Helenistik dönem, öncelikle bir Mezopotamya göksel sistem olarak başlayan şeyin ekimi için verimli bir zemin sağladı. kehanetler İskender'in fethinden önce, Babil'de astronomi ve astroloji uygulamaları gelişti, ancak Yunan düşünürlerinin henüz pek ilgisini çekmedi. Babil rahiplerinin/astrologlarının, özellikle Kos adasına yerleşen Berossus'un, astrolojiyi Yunanistan ve çevresine tanıtmaktan sorumlu oldukları düşünülmektedir. Platon, Timaeus'ta (40c-d) göksel alametler arayanlardan bahsederken, Epinomis'i yazan Platon'un öğrencisi astronomik çalışmaların astral dindarlığa uygulanmasının yolunu açtı.

Mısır'daki entelektüel merkez olarak İskenderiye, Helenistik astrolojideki büyük gelişmeler için muhtemel bir yer. Garth Fowden'ın (Mısır Hermes'inde) "teknik Hermetika" olarak sınıflandırdığı, tipik olarak "felsefi Hermetika"dan daha eski olan malzemenin bir kısmı, erken Helenistik astrolojik külliyatın bir bölümünü temsil eder. Catalogus Codicum Astrologorum Graecorum (CCAG) adlı bir eserde elli yılı aşkın bir süre boyunca kataloglanan hayatta kalan Yunan astrolojik yazıları, güvenilirlik uğruna Helenistik astrologların çoğunun en eski astrolojik çalışmaları tarihsel veya mitolojik figürlere atfettiğini ortaya koymaktadır. Petosiris ile bağlantılı Mısırlı bir rahip olan firavun Nechepso. Hermes, astrolojinin icadıyla tanınan efsanevi bir figürdür.

Nechepso/Petosiris'in MÖ 2. yüzyılın ortalarından kalma eseri, daha sonraki yazarların alıntılarında günümüze ulaşmıştır. Asklepios, Anubio, Zerdüşt, İbrahim, Pythagoras ve Orpheus adlarına astrolojik eserler kaleme alınmış ek figürlerdir. Üç

Babilli astronom/astrolog, Kidinnu (Kidenas), Soudines (MS ikinci yüzyıl astrologu Vettius Valens için bazı materyallerin kaynağı) ve Naburianos'a geç Helenistik referanslar vardır. Seleukos ve Ptolemaios krallıkları arasındaki rekabet, astrologların astrolojinin kökenlerine ilişkin Mısırlılara veya Babillilere (Keldaniler denir) farklı atıflarında yansıtılabilir. Çeşitli astrolojik teknikler ve tablolar ya Mısırlılara ya da Keldanilere atfedilir, ancak geç antik çağda, belirli tekniklerin ve yaklaşımların kaynağı genellikle yanlış bir şekilde atfedilir. 2. yüzyılda M.Ö.

İçindekiler Tablosuna Geri Dön

b. Astrolojinin Helenistik Kuramlaştırılması ve Sistemleştirilmesi

Helenistik astroloji, çeşitli felsefi kaynakların etkisini gösterir. Bununla birlikte, Helenleşmiş dünyadaki farklı ve sürekli çoğalan düşünce akımları göz önüne alındığında, pratik astroloji, büyük felsefi okullar tarafından sunulan belirli bir felsefi modele zorunlu olarak uymuyordu. Bununla birlikte, aşağıda özetlendiği gibi, Neopisagorcular, Platoncular ve Stoacılar, sanatın gelişimi üzerinde temel etkiyi sağladılar.

Helenistik astrolojinin bir sistemi veya sistemleri hızla geliştikten sonra, sonraki uygulayıcılar ve yazarlar bir bütün olarak herhangi bir felsefi etkiyi takip etmediler. Aslında, hayatta kalan eğitim metinleri, yazarların felsefi konumlarına yalnızca çok az ihanet etmektedir. Anthologiarum'u bu konunun tarihçileri için en değerli kaynaklardan biri olan Vettius Valens, Stoacı eğilimlere işaret ediyor. Çalışmaları astrolojinin daha sonraki gelişimini büyük ölçüde etkileyen astrolog, astronom ve coğrafyacı Claudius Ptolemy (MS 130-150), Orta Platoncular ve Akademik Şüpheciler gibi diğer Helenistik okullar tarafından özümsenen Aristoteles etkisindeki tartışma tarzlarını kullanıyor. , astrolojiyi bir doğa bilimi olarak tasvir etmeye çalışırken, sistematik titizlik eksikliği nedeniyle doktrinin büyük bir

bölümünü reddetti. Daha sonraki Platon Akademisi astrolojik ilgiden adil bir pay aldı MS birinci yüzyılda akademi başkanı, örneğin Thrasyllus, İmparator Tiberius'a astrolog olarak hareket etti ve astroloji ve numeroloji alanındaki çalışmalarıyla itibar kazandı. Neoplatonistler Porphyry, lamblichus ve Proclus'un tümü, Neoplatonizm'e benzersiz katkılarına uygun olarak bir tür astroloji uyguladılar veya kabul ettiler. Astroloji pratiğinin, aynı zamanda astrolog olan filozoflar tarafından felsefeden ayrılmış olacağını hayal etmek zor. Kaderin sistematik bir açıklaması olarak astroloji fikri, uygulamanın teorik ve kozmolojik anlayışını şekillendirmeye yardımcı olan zamanın etkili düşünürleri üzerinde yaygın bir etkiye sahipti.

Şimdi Babil astrolojisinin yayılmasını ve kabulünü mümkün kılan Helen ve Helenleşmiş dünyanın felsefelerine ve felsefi okullarına dönüyoruz.

İçindekiler Tablosuna Geri Dön

2. Erken Yunan Düşüncesi

a. Kader, Talih, Şans. gereklilik

Erken Yunan düşüncesinde Kader'in rolü, genellikle tanrılarınkiyle değiştirilebilirdi. Kader, ilahi olan ve bazen tanrılar tarafından dağıtılan ön bilgiyi ima etti. Tanrıların insan işlerine müdahalesi, ahlaki bir seçime dayalı iki kader yolu olasılığını da ortaya koydu. Tanrıları memnun eden veya etmeyen bir karar (Odysseus'un Güneşin Öküzleri ile ilgili olarak yapması gereken seçim (Odyssey, Kitap XII) gibi), kişiyi takip edilmesi gereken amansız koşullarla dolu bir yola sokabilir.

Sokratik öncesi filozoflar için, kişileştirilmiş güçler - Moira (Kader veya Kader), AnankK (Gereklilik), Nemesis, HeimarmenK (Kader), Sumphora (Şans) ve TukhK (Talih veya

Şans) gibi.

Chance), teolojik ve ontolojik arasındaki her türlü ayrımı bulanıklaştıran hem metafizik anlamlar hem de kişileştirmeler üstlendi. Anaximander, Moira ve TukhK gibi düşünürlerde kozmolojide tanrıları aşan ve muhtemelen onlardan önce gelen bir rol oynarlar. Olimpos tanrılarına Moira'nın işleyişleri hakkında bir öngörü verilmiş olsa da, genellikle bu aşkın adalet dağıtımını ihlal etme gücünden yoksun bırakıldılar. Doğa ve tanrıların her ikisi de Moira tarafından kuşatılmıştı. Bu dönemde Yunan düşüncesinde, Kader ve Kader ve onun kaprisli dağıtıcısı olarak Zeus, insan anlayışının sınırlarının dışında kaldı, çünkü erdemli bir yaşam sürmek, maddi yıkımdan korunma garantisi değildi. Bu beyhudelik duygusu, Mimnermus ve Semonides gibi İonyalı düşünürlerin karamsarlığına yol açtı. Archilochus'un Moira ve TukhK'ya karşı tutumu tamamen karamsardır, çünkü Moira ve TukhK, arabuluculuk olasılığı olmayan, iyinin ve kötünün yegane dağıtıcılarıydı. Erken Yunan düşüncesinde (yani Solon) insan sorumluluğu adaletsizlik ve adaletsizliğin rolü sorununun ortaya çıktığını görüyoruz, ancak iyi ya da kötü şeyler dağıtan koşullu Kader arasında keskin ayrımlar görmek alışılmadık bir durum.

kötülük ve daha sonra Helenistik düşüncede gelişecek olan erdem aracılığıyla kadere insanın tepkisi (mutluluğun değişmez bir Kadere rağmen özdenetim olduğu şeklindeki sonraki Stoacı pozisyonda olduğu gibi). Bununla birlikte Theognis, iyinin kötülere ve kötünün masumlara dağıtılmasındaki bariz adaletsizliğin hayal kırıklığını ifade ederken, Kadere karşı proto-Stoacı bir tahammül ve insan karakterinin zaferini sunar. Demokritos, Tesadüf'ün kaprislerine dayanan şüpheciliğe zorunluluk tarafından yönetilen nedensel bir determinizmi (anankK) destekleyerek tepki gösterdi. Olayların Şans'a atfedilmesinin, kişinin nedensellik zincirine dikkat etmemesi için bir bahane olduğunu iddia etti (Fr. 119, Diels-Kranz). Demokritos, mutlak şans diye bir şey iddia etmezken, belirsiz bir nedeni veya nedenleri belirtme şansını elinde tuttu.

Sokrates öncesi düşüncede, sadece evrensel ölçekte değil, aynı zamanda bireysel talih düzeyinde de, kozmosun yasaları hakkındaki bilginin sınırlarının aşılması için hazırlanmış bir aşama buluyoruz. Helenistik astrologlar, Kısmen, Kader'in bariz adaletsizliklerini açıklamak için karmaşık bir astral mantık sağlamaya çalıştılar. Bu bilgi boşluğunu doldurmaya ve Şans ve Kaderi inisiye olanlar için öngörülebilir bir bilime dönüştürmeye çalıştılar.

İçindekiler Tablosuna Geri Dön

b. Yunan Tıbbı

Yunan tıp teorisinin gelişimi, temel bir "insan doğası" (koinKphusis) ile "bireysel doğa" (idiKphusis) arasında bir ayrım getirdi. Yunan tıbbı, doğanın bir birliğe ve yasallığa sahip olduğu fikriyle hareket etti. Demokrit Atomizm tarzında, TukhK bile nedenseldir, ancak mutlaka tahmin edilebilir değildir. Bir Hipokrat, bir bireyin psikofiziksel doğasını sıcak, soğuk, nemli ve kuru özelliklerine göre dört türden birine sınıflandırırdı. Astrologlar, erken dönem tıp teorisinde bulunan psikoloji ve karakter tipolojisini ödünç aldılar ve geliştirdiler (cf. Manilius,

Astronomi^2.453-465; Batlamyus, Tetrabiblos, 3.12.148). Buna karşılık, Helenistik çağda astroloji, tıp teorisini 1) zodyak ve gezegensel melothesia (doğumda astral fenomenin fiziksel tiple ilişkisi), 2) iatromatematik (hayırlı ve uğursuz zamanların dikkate alınmasını içeren), 3) şifalı bitkiler ve gök cisimleri arasındaki sempatiler ve antipatiler ve 4) bir kişinin hastalandığı ana bağlı olarak bir hastalığın seyrinin, ortalama yaşam süresinin veya iyileşmenin tahmin edilmesi. Melothesia ve iatromatematik, astrolog Manilius, Teucer (Teukros), Babil, Ptolemy ve Firmicus Maternus'un eserlerinde ve ayrıca çeşitli anonim ve sözde yazı eserlerinde bulunur (cf. Serapion, CCAG, 1.101-102; Pythagoras, CCAG , 11.2.124-138).

Galen'inastrolojik doktrinin bazı yönlerini tıbba uygulandığı şekliyle reddettiği için (özellikle kritik günlerde kullanılan Pisagor numerolojisi ve otuz altı şifalı bitkinin Mısır dekanları ile ilişkisi) desteklediği için astroloji konusundaki konumu incelikliydi. Ay evreleri ve prognoz için gezegenlerle ilişki gibi diğer astrolojik hususlar. Doğrudan bu konuyla ilgili iki eseri, Kritik Günler ve Astroloji ile Hastalık Prognostikasyonu Üzerine. Kritik Günlerde Galen, astrolojideki Pisagor doktrinlerine (Ay'ın çeyrek döngüsü başına yedi gün gibi) kıyasla astronomik doğruluğu (kesirli ölçülerle) tercih ederek, seçici kabulü için ampirik bir temel iddia etti. Doğal Fakülteler Üzerine'den bir pasaj (1.12. 29) ayrıca genel olarak astrolojiyi desteklediğini ve doktor Asklepiades üzerine kehanet, rüyalar ve astroloji konularını ele aldığı kayıp bir eseri ima eder. Pasajın bağlamı, onun astrolojiyi teorik olarak kabul etmesinin, Atomistik Doğa görüşüne (her şeyin cansız atomlardan oluştuğu) karşıt olarak Vitalist Doğa görüşünden (doğal dünyanın yaşayan bir organizma olduğu) kaynaklandığını ortaya koymaktadır. Galen'e göre doğa (Hipokrat'ın Vitalist pozisyonundan yararlanarak), uygun olanı (örneğin bir organizma için) çekme ve özümseme ve yabancı olanı dışarı atma yetilerine sahiptir. Doğa ayrıca ruha cesaret, bilgelik, ölçülülük vb. erdemler gibi doğuştan gelen fikirler sağlar. Kehanetler ve astroloji Doğanın işaretleridir' asimilasyon ve sürgün ilkelerinin takdiri ve sanatı. Atomcu (Epikürcü) okul, astrolojiyi ve rüyalar ve alametlerle

kehaneti reddetti çünkü Doğada nedensellik ve amaç olmadığına inanıyorlardı, bu nedenle bu 'işaretleri' veya karşılık gelmeleri üretmenin hiçbir yolu ve bunlar yoluyla tahminde bulunmanın hiçbir yolu yoktu.

İçindekiler Tablosuna Geri Dön

c. Platon ve Kehanet

Babil astrolojisi, İskender'in seferinden önce Yunanlılar tarafından tamamen bilinmiyor değildi. Örneğin Platon, kahramanın astronomik hesaplama (logizethai) ve göklerin bir modeli (mimicmaton) olmadan yıldızların kehanetini eleştirdiği Timaeus diyaloğunda yıldızların kehanet farkındalığını gösterir:

Bu tanrıların dans hareketlerini, yan yana gelmelerini ve dairesel rotalarının kendi üzerlerinde geri dönüşlerini ve ilerlemelerini anlatmak için; hangi tanrıların kavuşumlarında yan yana geldiklerini, kaç tanesinin karşıt konumda olduklarını, hangi sırada ve hangi zamanlarda birbirlerinin önünden veya arkasından geçtiklerini söylemek, böylece bazılarını gözümüzün önünden ayırabiliriz. bir kez daha ortaya çıkmak, böylece akıl edemeyenlere korku ve alametler getirmek ve tüm bunları görünür modeller kullanmadan anlatmak, boşuna harcanan emek olacaktır. 40c-d, Donald J. Zeyl çevirisi, vurgu bana ait).

Bu pasajda listelenen her astronomik değerlendirme, kavuşumlar ve karşıtlıklar, gezegenlerin ve yıldızların kapanması veya helyasal yerleşimi, geriye dönüş Babil (ve daha sonra Yunan) astronomisindeki temel hususlardır. Bu pasaj, Yunanlıların astronomik gözleme dayalı olmaktan çok numerolojiye benzeyen astrolojik yöntemlere erken maruz kaldıklarını ima edebilir, çünkü görünür modellerin kullanımı göksel olayları daha doğru bir şekilde ölçebilir. Platon'un en azından MÖ 5. yüzyılda ortaya çıkan Babil astroloji uygulamasından veya burçlardan haberdar olduğunun kanıtı olarak alınabilir. Yine Timaeus'ta Platon, görevleri ruhları yönlendirmek olan "genç tanrılardan" bahseder.

Bu tanrıların kimliği, daha sonraki Platonizm'de bir sorun haline gelecekti, ancak onlar, en azından birinci yüzyılda gezegen tanrısı olarak (Philo, De opificio mundi, 46-47). Helenistik astrolojinin oluşum döneminde bu diyalog Platonizm'de büyük önem taşıdığından, bu pasaj, uygulama için felsefi gerekçe arayanlar tarafından kullanılmış olabilir. Platon Kanunlar'da (7.821a-822c; 10.986e) gökbilimi astral dindarlık uğruna çalışmanın değerini daha fazla ifade eder. Planetos adının ("dolaşmak" anlamına gelen) yanlış bir adlandırma olduğuna dikkat çekiyor, çünkü Güneş, Ay ve gezegenler yörüngelerinde astronomik araştırmalarla daha doğru bir şekilde anlaşılabilecek döngüsel bir düzenlilik sergiliyorlar. Bu bağlamda, Eudoxus gibi çağdaş astronomların ve akademi öğrencilerinin etkisinden şüphelenebiliriz. Bununla birlikte, astral dindarlık, 'astroloji' ile karşılaştırılmalıdır.

Platon kehanet niteliğinde olmayan kehanet sanatlarına, yani doğrudan tanrılardan ilham alan bir deliliğe (manik/mantik) pek itibar etmezdi (krş. İyon). Sayının, hesaplamanın, geometrinin, astronominin, oyunların ve yazının mucidi olan Theuth'un (cf. Phaedo, 274a) iki uçlu karakterizasyonunda ortaya çıkan kehanete karşı bir muğlaklık tavrını ifade etti. Yazmanın, semboller aracılığıyla bir ruhun unutkanlığına yol açması gibi, astrolojinin sıklıkla kabul ettiği şekliyle göstergebilimsel veya işarete dayalı tahmin, doğrudan esinlenmiş kehanetten daha aşağıdır (Phaedo, 244c).

d. Çağlar, Döngüler, Mantıklı Gökler ve Ruh

Hesiod gibi erken bir tarihte, Yunanlılar uygarlık çağlarını mitolojikleştirdiler. Tanrıların yeryüzü üzerinde yürüdüğü Altın Çağ yerini Gümüş, ardından Bronz ve ardından Demir Çağı'na bırakmıştır. Empedokles, Aşk ve Çekişme etkileşiminin doğal bir döngüsünü öğretti: Bir Çağda sevgi ve uyum, sonraki Çağda ise Çatışma hakim oldu. Platon, özellikle Devlet Adamı veya Politicus'ta (269d-274d) dünya çağlarını da ifade eder. Bu diyalogdaki ve diğerlerindeki mitler boyunca, bir "kozmos" kavramını veya göksel varlıkların, elementlerin, iblislerin ve dünyevi sakinlerin kürelerinin rasyonel bir düzeni ve ontolojik hiyerarşisini tanıttı. Platon'un diyaloglarındaki kozmolojiler, daha önceki kozmogonilerin yerine rasyonel bir kozmik düzenin ortaya çıkışına işaret ediyordu. Dünyanın yaratılışına ilişkin ayrıntılı öyküsüyle Timaeus diyaloğu şu hale gelecekti: Geç Hellenistik dönemde Septuagint ile birlikte belki de en etkili kitap). Babil astronomik döngüleri, Platon'dan hemen sonra, Yunan kozmolojileriyle kaynaşacaktı. Devlet'teki Er Efsanesinde Platon, kozmosu Zorunluluk Mili tarafından bir arada tutulduğu şekliyle tanımlar, öyle ki sabit yıldızların küreleri ve gezegenler bir mil ekseni tarafından bir arada tutulur. Üç Moirai çarkı döndürmeye katılırken sirenler küreleri (veya sarmalları) hareket ettirmek için şarkı söyler. Her dönüşün kendi hızı vardır, sabit yıldızların küresi en hızlı ve gezegenlerinkinin tersi yönde hareket eder. Phaedrus (245c-248c) diyaloğunda, 1000 yıllık bir süre boyunca göksel bir turda tanrıların alayına eşlik eden ruhları yöneten Kader Yasasını daha fazla açıklar. Ruhlar İyiyi (filozoflarınkileri) hatırlarlarsa, ölümsüzlüğün kayıp kanatlarını üç turda veya 3000 yılda yeniden kazanırlar. Aksi takdirde dünyaya düşerler ve 10.000 yıl boyunca yeniden doğuş döngüsüne devam ederler. Ölümsüz ruhlar, göklerin kenarında yıldızların arasında yaşarlar.

Bu, Helenistik yayılma için kritik hale gelecek olan Platon tarafından sunulan başka bir önemli gelişmeye yol açar.

astroloji ve astral dindarlık - gök cisimlerinin ruhlu doğası. Platon, gezegenlere ve yıldızlara, birçoğu gezegenleri ve yıldızları şu ya da bu maddenin maddi cisimleri olarak kabul eden Sokrates öncesi kişilerin yazılarında bulunmayan ilahi bir ontolojik statü verir (örneğin, Anaxagoras [Plato, Apology, 26d]; Ksenopanlar[Aetius, Deplacitis reliquiae, 347.1]; Anaximander [Aristotle De caelo, 295b 10]; Leucippus ve Democritus [Diogenes Laertius, Lives, 9.30-32]). Kanunlarda (10.893b-899d; 12.966e-967d), Platon, Ruh'un yaratılmış şeylerden daha eski olduğunu ve değişen madde dünyasının içkin bir yöneticisi olduğunu varsayar. İkincisi, yıldızların ve diğer gök cisimlerinin hareketleri, Nous'un sistematik yönetimi altındadır. Gezegenlerin ve yıldızların döngülerinin düzenli bir düzenliliğe veya rasyonelliğe sahip olmaları ve sürekli hareket halinde olmaları, onların ölümsüz ve ruhlu olduklarını gösterir (krş. Phaedrus, 245c). Platon, Güneş, Ay ve gezegenlerin kendi fiziksel bedenlerini mi yarattıkları yoksa araçlar olarak bu bedenlerde mi yaşadıkları sorusunu yanıtsız bırakırken, Atinalı'nın göksel varlıkların aslında tanrılar olduğu savına da yer verir. ve (Atomistlerin düşüncesinden farklı olarak) insan işleriyle meşgul olurlar (Kanunlar, 10.899ad). Aklın (Nous) kozmosu yönettiğine inanan Anaxagoras gibi Sokrates öncesi filozoflar, kozmolojik açıklamalarında ruhun bedene göre önceliğini de kabul etmeyerek başarısız oldular (Laws, 12.967bd). Atinalı, ruhsuz bedenleri hareket ettiren zihin kavramının, astronomi okumanın dinsizliği teşvik ettiğine dair yaygın suçlamalara yol açtığını belirtti.

Babil astronomik döngüleri, akılcı ve ruhlu bir Yunan kozmosu ile buluştuğunda, hem Stoacı ebedi dönüşün hem de teknik Helenistik astrolojinin temeli oluştu.

İçindekiler Tablosuna Geri Dön

3. Helenistik Astrolojinin Felsefi Temeli: Stoacılar, Orta Platoncular ve Neopisagorcular

a. Platon'un Erken Akademisinde Astral Dindarlık

Büyük olasılıkla Opus'lu Phillip tarafından yazılmış olan Platonik diyalog Epinomis, cennet görüşünün çok geçmeden astroloji için "batı yolunu" döşeyen bir dönüşümünü gösterir. Bu diyalog, tıpkı Babil gezegenlerinin panteonlarının görüntüleri olması gibi, gezegenlerin Olimpos tanrılarının görünür temsillerine dönüşümünü gösterir. Homer ve Hesiod'da (ve Platon'un Devlet'inde) karşılaşılan gezegenlerin eski isimleri, ilahi kişileştirmeden çok görünüşlerini belirledi. Jüpiter parlıyordu (Phaithon), Merkür parlıyordu Mars ateşliydi*(Püreler)*ve Venüs
parlak sabah yıldızı ve akşam yıldızı (Phosphoros ve Vesperos). Epinomis'te gezegenlere Yunan tanrıları için uygun isimler verilir, ancak yazar göksel varlıkların tanrıların kendileri mi yoksa tanrılar tarafından biçimlendirilmiş suretler mi olduğu sorusunu yanıtsız bırakır (theous autous tauta humnKteon orthotata, k gar theous eikonas hrs agalmata hupolabein). gegonenai, onlar autm ergasamenon, 983e). Gezegenlerin Yunan tanrıları olarak yeni adları, Babil astrolojisinin astral tanrılarına gevşek bir şekilde karşılık geliyordu; örneğin, yönetici Olimposlu Zeus'un, Babil tanrısı Marduk'un yerini alan Jüpiter gezegeniyle özdeşleştirilmesi gibi. I4>tar (dişi akşam yıldızı, erkek sabah yıldızı) AfroditK/Venüs, Nergal (yıkım tanrısı) Ares/Mars, Nabu Hermes/Merkür, Ninib Kronos/Satum ve Sin dişi ay tanrısı SeİKmc oldu

Epinomis'in yazarı, Kanunlar'da görülen astral dindarlık duygusunu genişletir ve en yüksek erdemin dindarlık olduğunu ve astronominin bu erdeme götüren sanat/bilim olduğunu (989b-990a) söyleyecek kadar ileri gider. göksel tanrıların düzeni, uyumu ve sayısı. Platon'un kendisi asla göksel tanrıları bir kişinin kaderinin doğrudan kontrolüne vermezken, astroloji ile ölçülen böyle bir kontrolün kaderciliği ile tanrıların insan

işlerine bazı müdahalelerine izin veren astral dindarlık arasındaki ayrım keskin bir şekilde çizilmemişti. Tanrıların "büyük ve küçük her şeye" (epimeloumenoipantun, smikrrn kai meizomn, 980d) özen göstermesi, onların faaliyetleri veya kontrol ettikleri hareketler yoluyla olduğu anlamına mı geliyor? İnsani meselelere rehberlik etmek veya ara sıra müdahale etmek? Astral dindarlık ve pratik astroloji arasında henüz net bir ayrım göremesek de, gizem kültleri, Gnostisizm, Hermetizm ve büyü üzerine daha sonraki metinler, yıldızlara tapan veya onların ontolojik statüleriyle ilgilenen birinin teknik olarak yetkin olması gerekmediğini göstermektedir. astronomi. Yaşamın kaderinin astral olarak belirlenmiş zorunluluklar olduğuna da inanmamalılar. Aynı şekilde, doğum haritalarını hesaplayan ve tahminlerde bulunan teknik Helenistik astrologlar, gezegensel tanrılara hürmetle ayinler yapmak zorunda değillerdi. Teknik astrologların zanaatın hem tekniğine hem de teorisine aşılandığı birleşik bir okul için net bir kanıt bulunmamakla birlikte, Helenistik tekniklerin (Babil astrolojisinin temel temeli hariç) çeşitli çelişkili şekillerde gelişmiş olması, teori, pratik ve belki de coğrafi uzaklık konusunda çeşitli düşünce okullarının olasılığından bahseder. Her astrolog kendi tekniklerini veya tekniklerin varyasyonlarını ekledikçe, teknik malzeme hızla çoğaldı ve astroloji öğrencilerinin takip etmesi gereken birçok yetkili yazar oldu. En olası senaryo, pratisyen astrologların, din ve felsefedeki mevcut kozmolojik görüşlere dayalı olarak, gezegenlerin ve yıldızların yaşamı ve 'etkisi' hakkında çeşitli bakış açılarına sahip olmalarıdır. Stoacı, Pisagorcu ve Platonik düşünceden özgürce ödünç alırken,

b. Stoacı Kozmik Determinizm

Stoacılığın kurucusu Citium'lu Zenon, kaderi fizik sistemine

entegre etmiş olsa da, Kader Üzerine bir inceleme (Peri heimarmenKs) yazan ilk Stoacı Soli'li Chrysippus'tur (MÖ 280-207). Xenocrates ve Epicurus, ondan önce aynı adlı kayıp eserleri kaleme aldılar (Diog. Laert., 4.12; 10.28). Xenocrates'in oikerisis kadar önemli konularda Stoa üzerindeki etkisi göz önüne alındığında, Chrysippus'un tartıştığı tüm kader ve özgürlük konularının ondan kaynaklandığını düşünmek için hiçbir neden yoktur. Daha sonra Boethus, Posidonius ve Philopator gibi Stoacılar, tüm Helenistik düşünce okulları için kritik bir konu haline gelecek olan kader konusuna eserler adadılar. Helenistik astrolojinin gelişimi bu teorilerin bağlamına oturtulur.

i. Kader ve Gereklilik

Stoacı kader teorisi, sebep ve sonuç yasasını içerir, ancak Epikürcü atomculuğun aksine, tamamen mekanik bir determinizm değildir çünkü dümende ilahi akıl vardır. Stoacılar için logos, yazgının ya da kaderin nedensel ilkesiydi. Bu ilke basitçe insanlara dışsal değildir, çünkü özellikle tanrıların ikincil ortakları olan insanlarda yoğunlaşan logos spermatikos (seminal akıl) olarak kozmosa yayılır. Bireysel logolar, doğa ve evren ile uyum içinde yaşamak yoluyla kozmik logolarla ilişkilidir. Bu, şeylerin doğal ve kader düzeniyle savaşmak yerine eupoia biou veya sorunsuz yaşama hedefinin olduğu Stoacı etiğin temelini sağladı. Chrysippus, kader (heimarmenK) ve zorunluluk (ananhc) arasında bir ayrım yapar; burada birincisi bir olayın öncül nedenlerinin toplamı iken, ikincisi bir şeyin içsel doğası veya içsel nedenleridir. Doğası gereği kilden yapılmış bir çömlek parçalanabilir, ancak belirli bir çömleğin parçalanmasıyla ilgili gerçek olaylar,

dış nedenlerin ve iç kısıtlamaların toplamı. Kader, genel olarak içsel nedenleri kapsar, ancak kader olmak bireylerin özerkliğini dışlamaz, çünkü belirli eylemler irade ve karakter gibi içsel hususlara dayanır. Bazı olayların hem dış koşullar hem de bilinçli seçim eylemleri tarafından ortak kader olarak kabul edilir.
Diogenianus kader ortaklığına örnekler verir, örneğin, bir ceketin korunması, sahibinin ona gösterdiği özenle ve çocuk sahibi olma eylemi, cinsel ilişkiye girme isteğiyle ortak kadere bağlıdır {Stoicorum veterum fragmenta, 2.998). Karakter veya eğilim de erdem ve ahlaksızlığın belirlenmesinde rol oynar. Alexander of Aphrodisias gibi polemik yazarları, Stoacı konumu, erdem ve ahlaksızlığın doğuştan olduğunu savunmak olarak nitelendirirler. Bununla birlikte, Stoacılar için bir bireyin ahlaki olarak tarafsız doğduğunu söylemek daha doğrudur, ancak eğitim yoluyla geliştirilebilen veya ihmal yoluyla yozlaştırılabilen erdeme (akıl/logolarla ilişkilendirilen erdem) doğal bir eğilime sahiptir. Doğumda ahlaki olarak nötr olmasına rağmen, bir insan bir tabula rasa değildir, ancak onu çevreden gelen iyi ve kötü etkilere az ya da çok açık hale getiren potansiyellere sahiptir. Birey, doğuştan gelen ve dış etkenlerin bileşimi olan karakterine aykırı davranamaz, ancak ani bir dönüşüm olarak farklı bir karakter kazanma olasılığı vardır. Karakter eylemi belirlediğinden, etik sorumluluk en acil nedenlere aittir. Sıklıkla alıntılanan bir örnek, bir tepeye yerleştirilmiş bir silindirin tepeden aşağı itilmesinin ilk ve dış nedeni kaderin rasyonel düzenini temsil ederken, doğal olarak yuvarlanabilen şekli zihnin iradesini ve karakterini temsil eder (Aulus Gellius, Nodes Atticae, 7.2.11). Bilgi ve eğitim yoluyla karakterin geliştirilmesinin "olayların uyumlu kabulü" ile sonuçlanacağı düşünülüyordu.

ii. Stoacı-Babil Ebedi Tekrarı

Kos adasına yerleşen Babil rahip ve Babuloniakos'un yazarı Berossus, genellikle Babil astrolojisini Yunanca konuşulan dünyaya getirdiği için itibar görür. MÖ 280 civarında geliştiği sanıldığı için, Yunanca konuşanları bu sanatla tanıştıran ilk kişi o değil, ancak bir astronomi ve astroloji okulu kurmasıyla

tanınıyor. MS ikinci yüzyılda Vettius Valens'in bahsettiği iki Babil astronomu Kidinnu ve Soudines de Helenistik astronomi ve astrolojiye katkıda bulundular. Yunanistan'daki Helenistik öncesi Babil astrolojisinin teknik ve teorik ayrıntılarının çoğu birkaç tablet dışında kaybolmuş olsa da, apokatastasis veya ebedi tekerrür doktrini Seneca tarafından Berossus'a atfedilir {Quaest. doğal, 3.2.1). Astronomi tarihinin bir bilgini (P. Schnabel, Berossus und die babylonisch-hellenistische Literatür, Leipzig 1923), Kidinnu'nun Hipparchus'tan önce bir 'ekinoksun devinimi' teorisine sahip olduğunu savundu. Presesyon, dünya ekseninin hafif bir dönüşü nedeniyle oluşur ve ilkbahar noktasının yıldızlara göre döngüsel bir kaymasına neden olur. (Devinim hakkında daha fazla bilgi için Batlamyus ile ilgili bölüme bakın) Bundan, ilkbahar noktasının takımyıldızlar boyunca devinimine dayanan ebedi bir tekrarlama sonucuna varıldı. Ancak Schnabel'in teorisi Neugebauer tarafından reddedilmişti. Durum ne olursa olsun, Babil kozmolojik teorilerinin kurucu Stoacıları, özellikle Chrysippus'u etkilemiş olması muhtemeldir. Presesyon, dünya ekseninin hafif bir dönüşü nedeniyle oluşur ve ilkbahar noktasının yıldızlara göre döngüsel bir kaymasına neden olur. (Devinim hakkında daha fazla bilgi için Batlamyus ile ilgili bölüme bakın) Bundan, ilkbahar noktasının takımyıldızlar boyunca devinimine dayanan ebedi bir tekrarlama sonucuna varıldı. Ancak Schnabel'in teorisi Neugebauer tarafından reddedilmişti. Durum ne olursa olsun, Babil kozmolojik teorilerinin kurucu Stoacıları, özellikle Chrysippus'u etkilemiş olması muhtemeldir. Presesyon, dünya ekseninin hafif bir dönüşü nedeniyle oluşur ve ilkbahar noktasının yıldızlara göre döngüsel bir kaymasına neden olur. (Devinim hakkında daha fazla bilgi için Batlamyus ile ilgili bölüme bakın) Bundan, ilkbahar noktasının takımyıldızlar boyunca devinimine dayanan ebedi bir tekrarlama sonucuna varıldı. Ancak Schnabel'in teorisi Neugebauer tarafından reddedilmişti. Durum ne olursa olsun, Babil kozmolojik teorilerinin kurucu Stoacıları, özellikle Chrysippus'u etkilemiş olması muhtemeldir.

Ebedi dönüşün ilk Stoacı versiyonu, büyük bir yangının (ekpurcsis), kozmosun yeniden yapılanma döngüsünde

(apokatastasis) bir aşamayı işaret ettiği şeklindedir. Bir döngü, Büyük Yıl (SVF, 2.599), gezegenler kozmosta orijinal konumlarında veya burçlarında hizalanana kadar sürerdi (SVF, 2.625). Her çağ, elementlerin en safı ve indirgenemez kozmik madde olan Ateşle sona erecek ve ardından her şeyin eski haline gelmesi gelecekti. Bu ateş, Stoacılar için bir

yangın, tüm ruhların yaratıcı ateşin (pur technikon) saf maddesi Zeus'a döndüğü bir olaydır. Bu, örneğin Hıristiyanlıkta bulunabileceği gibi, insan ruhlarının bir "öbür dünya"sı olarak anlaşılmamalıdır. Tanrı, daha sonra kendi tamamlanmasıyla yeniden kurulur, önceki döngünün yaşamlarını değerlendirir ve aynı olaylar dizisini içerecek olan dünyanın bir sonraki büyük çağını şekillendirir. Stoacıların öncüsü olduğunu iddia ettikleri Herakleitos, daha eski bir yangın doktrinine sahipti, ancak onun kozmosun oluşumu ve çürümesinin gezegen devreleriyle ölçüldüğü varsayılmamalıdır, çünkü onun hareketi ona göre yukarı giden bir yoldur. ve yuvarlak yerine aşağı (Diog. Laert., 9. 6). Philo'nun bildirdiği gibi, ebedi dönüşü reddeden tek Stoacılar arasında Sidonlu Boethus, Panaetius,

Astrolojik konfigürasyonlar, Stoacı-Babilci ebedi dönüş teorisinin bir parçası olarak belirlendi. Nemesius'a göre,

Stoacılar, gezegenlerin uzunluk ve genişlik bakımından [mKkos kai platos] aynı göksel burca [sicmeion] döndüklerinde, her birinin dünyanın ilk oluştuğu zamanki yerlerine döndüklerinde, belirli zaman dilimlerinde yangına ve gezegenin yok olmasına neden olduklarını söylerler. var olan şeyler. Dünya bir kez daha eski durumuna geri döner; ve yıldızlar tekrar aynı şekilde hareket ederken, bir önceki dönemde meydana gelen her şey farkedilmeden gerçekleşecektir. (SVF, 2.625, tr. Long ve Sedley, Helenistik Filozoflar V. 1, s. 309).

Nemesius tarafından kullanılan SKmeion kelimesi, herhangi bir göksel göstergeyi temsil edebilir, ancak 'zodyak işareti' için tipik kelime zridion'du. 'Uzunluk ve soluk' (enlem ve boylam) göksel konumu, MS ikinci yüzyıl astrologu Antiochus tarafından Yengeç burcunun son derecesi veya Aslan'ın birinci derecesi

olarak daha spesifik olarak tanımlanır. Bu apokatastasis teorisinin bir varyasyonu, gezegenler Oğlak burcunda karşıt burçta hizalandığında meydana gelen su tarafından ek bir yıkım olan antapokatastatis'i içerir. Bu uyum sırasında Büyük Tufan'ın neden olduğu bu tür yıkım da Seneca tarafından Berossus'a atfedilmiştir. Hristiyanlığa dönüşen dördüncü yüzyıl astrologu Firmicus Matemus, apokatastasisi bir 'doğum haritası' olan Thema Mundi (veya Genesis Cosmos) ile ilişkilendirdi. kendi burcunun 15. derecesindeki her gezegenden oluşan dünya için. Firmicus, Stoacı ebedi kozmosla tutarlılık uğruna, bu çizelgenin, dünyanın, özellikle de insan aklı veya ampirik gözlemle kavranabilecek, yaratılış anlamında herhangi bir orijinal doğuma sahip olduğunu göstermediğini iddia etti. Büyük Yıl, olası tüm konfigürasyonları ve olayları içerir. İnsan gözlem kayıtlarının kapsamını aştığı için, dünyanın doğuşunu belirlemenin hiçbir yolu yoktur. Şemanın Hermetik astrologlar tarafından, genellikle alegori olarak kullanılan bir öğretim aracı olarak hizmet etmesi için icat edildiğini iddia etti (Mathesis, 3.1). Astrolojik metinlerde bahsedilen daha yaygın bir Genesis Cosmos, tüm gezegenlerin kendi burçlarında ve yücelik derecelerinde bir konfigürasyonudur hupsoma),

iii. Kehanet ve Kozmik Sempati

Stoacılıktaki ebedi tekerrür doktrini, kehanetin gerekçelendirilmesini ve olayların tahmin edilebilirliğine olan inancı gerektirir. Güneş, Ay ve gezegenler tanrı olarak pur technikon'a sahiptir ve ekpurısis'te yok olmazlar (SVF, 1.120). Fiziksel varlıkları yok olurken, Zeus'un zihninde düşünce olarak varlıklarını sürdürürler. Tanrılar yok edilemez olduklarından, Büyük Yıl içinde meydana gelen olayların hafızasını korurlar ve sonraki döngülerde olacak her şeyi bilirler (SVF, 2.625). Bu nedenle Stoacılık için kehanet mümkündür ve hatta ilahi bir armağandır. Kehaneti kabul eden Stoacılar arasında Chrysippus, Babil Diogenes ve Antipater (SVF, 2.1192) yer alır. Kehanetin

meşru bir bilim olduğu varsayımı, Chrysippus tarafından kader lehine bir argüman olarak da kullanıldı. Ancak Çiçero, kehanet ve Stoacılığın uyumsuzluğunu (De fato, 11-14), özellikle Chryssipus'un kip mantığı (gelecekteki gereksiz gerçeklere izin verir) ile kehanetin tahmin gücünün talep ettiği gerekli gelecek arasındaki uyumsuzluğu savundu. Gelecekteki bu gerekli olmayan gerçekler, 'bize göre' (eph' hKmiri) olan her şeyi içerir. Cicero'nun sunduğu örnek argüman, "Birisi Dogstar'ın doğuşunda doğarsa, denizde ölmez", onun hesabına göre, önceki gerçek gerekli olduğundan (bir geçmiş gerçek durum). Bu nedenle sonuç, Chrysippus'un mantığına göre de gerekli olacaktır. Cicero, Chrysippus'un bu tür çelişkilerle ilgili suçlamalara karşı savunmasından bahseder, ancak Chysippus'un onlara karşı savunmasının başarısı veya başarısızlığı ne olursa olsun, Stoacılar için kehanet olasılığı meselesi kader ve özgür irade arasında mantıksal bir çelişki olarak görülmüyordu. Stoacılıktaki eph hKmin, nedensel bir gereklilik olmasa da kişiyi doğaya uygun olarak iyi, kötü ve kayıtsız arasında kararlar almaya yönlendirecek bir karakter düzenine dayanıyordu. İnsanlar doğaları gereği Tanrılığın rasyonel tohumları (logoi spermatikoi) oldukları için, onların seçimleri ebedi dönüşün doğasında var olan kozmik kadere tekabül edecek ve ilahi olanı değiştirmeyecektir. En azından Chrysippus için kehanet kanunları şu şekilde kabul edilir: Stoacılıktaki eph hKmin, nedensel bir gereklilik olmasa da kişiyi doğaya uygun olarak iyi, kötü ve kayıtsız arasında kararlar almaya yönlendirecek bir karakter düzenine dayanıyordu. İnsanlar doğaları gereği Tanrılığın rasyonel tohumları (logoi spermatikoi) oldukları için, onların seçimleri ebedi dönüşün doğasında var olan kozmik kadere tekabül edecek ve ilahi olanı değiştirmeyecektir. En azından Chrysippus için kehanet kanunları şu şekilde kabul edilir: Stoacılıktaki eph hKmin, nedensel bir gereklilik olmasa da kişiyi doğaya uygun olarak iyi, kötü ve kayıtsız arasında kararlar almaya yönlendirecek bir karakter düzenine dayanıyordu. İnsanlar doğaları gereği Tanrılığın rasyonel tohumları (logoi spermatikoi) oldukları için, onların seçimleri ebedi dönüşün doğasında var olan kozmik kadere tekabül edecek ve ilahi olanı değiştirmeyecektir. En azından Chrysippus için kehanet

kanunları şu şekilde kabul edilir: ve ilahi olanı değiştirmez. En azından Chrysippus için kehanet kanunları şu şekilde kabul edilir: ve ilahi olanı değiştirmez. En azından Chrysippus için kehanet kanunları şu şekilde kabul edilir:
ampirik olarak olgusal (veya proto-bilim) ve geçmiş, şimdi ve gelecek arasındaki mantıksal bağlantı meselesi olarak değil. Kehanet, işaretler aracılığıyla bir vahiy meselesi olarak gerçekleştiğinden, gelecekteki bir etkiye yol açan zorunlu bir nedensel öncül bilgisinin olabileceği fikri, bunun arkasındaki ilke değildir (karş. Bobzein, s. 161-170). İşaretler yoluyla kehanet için Stoacı argüman şu şekilde olacaktır: eğer tanrılar varsa, hem gelecekteki olayların farkında olmalılar hem de onlara karşı yalnızca iyi niyetler beslerken insanları sevmeliler. İnsanları önemsedikleri için, tanrılar tarafından gelecekteki olayların potansiyel bilgisi için işaretler verilir. Bu olaylar tanrılar tarafından bilinse de onlar tarafından değiştirilemez. İşaretler verilmişse, onları yorumlamak için uygun araçlar da verilmelidir. Doğru yorumlanmazlarsa,

Kehaneti ve dolayısıyla astral kehaneti destekleyen bir başka teori, kozmik sempati teorisidir. Kozmik sempati, Hipparchean tıp teorisinde zaten yaygındı, ancak Posidonius, Stoacı okuldaki gelişimi için itibar görüyor. Ancak Posidonius, bu fikri Demokritos, Xenophanes, Pythagoras ve Socrates'ten aldığını iddia etti. Stoacı fizik teorisi, evrendeki her şeyin gerilim yoluyla etkileşimlerinde birbirine bağlı olduğunu ve bir arada tutulduğunu savunur. Aktif ve pasif ilkeler, her şeye nüfuz eden ve her şeyi birleştiren madde olan pneuma'yı hareket ettirir. Aslında bu gerilim bedenleri bir arada tutar ve onsuz tutarlı olan her şey çöker. Pneuma, ruhun komuta eden maddesi olarak kozmosa nüfuz eder. Bu kozmos, Stoacılar için hem akılcı hem de duyusal yaşayan bir varlıktır (Diog. Laert., 7.143). Stoacılar, kozmosun ruha sahip olduğunu ve dürtüleri veya arzuları (hormai) olduğunu düşündüler. Platonculukta bu itkiler çelişkilidir ve onları yönetmek için ruhun rasyonel kısmına ihtiyaç duyarken, Stoacılıkta kozmik ruhun arzuları uyumlu bir şekilde rasyonel (ancak insanlar için tamamen erişilebilir olmasa da) bir sona, Logos'a veya Zeus'a doğru çekilir. apokatastasisin

kozmik döngüsü boyunca kendine dön. Dolayısıyla kozmik sempati fikri kehaneti destekler, çünkü kozmosun bir parçasının bilgisi (bir işaret gibi), pneuma'nın bağlayıcı maddesi yoluyla bütüne erişimdir. Platon'un kehanete ilahi bir ilhamla değil, insan hatasının ustaca beceriksizce karıştırılmasına dayanan aşağılayıcı görüşünün aksine, Stoacı görüş, çoğunlukla, kehanetin rasyonel araçlarının geliştirilebileceği yönündedir.

Stoacıdan etkilenen astrologlar, karakterin doğuştan gelen potansiyellerini zodyak ve gezegenlere atayarak tanımlamak için Stoacı filozoflardan bir adım daha ileri gittiler. Erdemli ve bozuk özellikler, doğum haritasının potansiyeli tarafından belirlendiği şekilde tanımlanırken, dış koşullar, bu haritanın zaman içindeki gezegen geçişleri ve doğum haritasındaki konfigürasyonlar tarafından harekete geçirilen belirli yaşam dönemleri ile kombinasyonu ile gösterilir. Örneğin, ufukta belirli zodyak işaretleri ile doğan bireyler için kişilik özellikleri listesinde, Babil Teukros (Kahire yakınlarında) ahlaki açıdan tarafsız olmayan karakter özelliklerini içerir. Örneğin, Terazi'nin ilk dekanı yükselirken doğanlar 'erdemli' (enaretli), Akrep'in üçüncü dekanı yükselirken doğanlar ise 'pek çok yanlış yapar'

iv. Stoacı Filozofların Astrolojiye Karşı Tutumu

Stoacı felsefenin astrolojinin gelişimini etkilediği açık olsa da, Stoa'nın astrolojiye karşı tutumu bireysel filozoflara göre değişiklik gösteriyordu. Cicero, Babil'li Diogenes'in astrologların eğilim ve praksisi (kişinin yaşam faaliyeti) tahmin edebileceklerine inandıklarını, ancak başka pek bir şey yapamayacaklarına inandığını belirtti. Ancak Diogenes'in ilk yıllarında bir "Büyük Yıl" hesapladığı söylenir (Aetius, De placitis reliquiae, 364.7-10). Şüpheciliğe yönelmesi, Stoacı ekpurosis hakkındaki görüşünü değiştirdi ve muhtemelen astroloji hakkındaki görüşünü değiştirdi. Orta Stoacı Panaetius'un astrolojiyi tamamen reddettiği söylenir. Cicero'nun Chrysippus* mantığı ve kehanetindeki bir çelişkiyi göstermek için astrolojik bir örnek kullanması, Chrysippus'un kendisinin

astrolojiye çok fazla maruz kaldığı veya ona ilgi duyduğu anlamına gelmez. (Cicero'nun örneği, "Biri Dogstar'ın yükselişinde doğarsa, denizde ölmez." Si quis (verbi causa) oriente Canicula natus est, is in mari non morietur. De Jato, 12). Chrysippus'un zamanında, Helenistik astroloji henüz sistematik olarak formüle edilmemişti. Bununla birlikte, örneğin sabit yıldız Sirius'un yükselişi olan Babil astrolojisi için önemli bir değerlendirmeye dayandığı göz önüne alındığında, Chrysippus veya çağdaşlarından birinin astrolojiyi mantık ve kehanet bağlamında tartışmış olma olasılığı vardır.

Augustine tarafından Posidonius'un "astrolojiye çok şey verildiği" (multum astrologiae deditus) ve "yıldızların ölümcül bir iddiacı olduğu" (De civitate dei 5.2) olduğu iddia edildi . Ancak astrolojiyle gerçek ilişkisi daha karmaşık, ancak astrolojiyi desteklediğini düşünmek için birkaç neden var. Birincisi, dünyanın yaşayan bir hayvan olduğu inancıyla, dünya ruhunun komuta yetisini gökler olarak tanımlamada Chrysippus'u izledi (Diog. Laert., 7.138-9. Cleanthes, onu Güneş olarak kabul etti). İkincisi, Posidonius'un astronomi ve meteorolojide güçlü bir araştırma ilgisi vardı. Okyanus gelgitleri ile Ay'ın evreleri arasındaki bağlantıyı sistematik olarak araştıran ilk kişi oydu. Bu alandaki araştırması muhtemelen onu kozmik sempati doktrinine götürdü. çünkü dünyevi şeyler arasındaki doğal yakınlıkları düşündü. Kozmik sempati, işaretler (gezegenlere ve yıldızlara kadar uzayabilen doğa içinde) ve doğrudan nedensellik olmaksızın gelecekteki olaylar arasında bir ilişkiye izin verir. Eğer kozmosun yüksek fakültesi göklerde bulunuyorsa, bu işaretlerin Posidonius için ağırlık taşıması daha olasıdır. Üçüncüsü, Posidonius'un* derslerine katılarak Augustine'den daha fazla itibar kazanılabilecek olan Cicero, De divinatione'de (1.130) ondan astroloji ile bağlantılı olarak bahseder. Dördüncüsü, Posidonius (Platonik olarak- o zaman bu işaretlerin Posidonius için ağırlık taşıması daha olasıdır. Üçüncüsü, Posidonius'un* derslerine katılarak Augustine'den daha fazla itibar kazanılabilecek olan Cicero, De divinatione'de (1.130) ondan astroloji ile bağlantılı olarak bahseder. Dördüncüsü, Posidonius (Platonik olarak- o zaman bu işaretlerin

Posidonius için ağırlık taşıması daha olasıdır. Üçüncüsü, Posidonius'un* derslerine katılarak Augustine'den daha fazla itibar kazanılabilecek olan Cicero, De divinatione'de (1.130) ondan astroloji ile bağlantılı olarak bahseder. Dördüncüsü, Posidonius (Platonik olarak-
etkilenen düşünür) burçların (zrdia) ruhlu bedenler - canlı varlıklar olduğu fikrine inandı (Fr. 149, Edelstein- Kidd / Fr. 400a, Theiler). Bununla birlikte, Posidonius'un Helenistik astrolojinin en eski metinsel kanıtıyla aynı zamanda geliştiği göz önüne alındığında (MÖ 1. yüzyıl; Güneş ve Ay gözlemleriyle ilgili bazı 'teknik' Hermetik parçalar daha erken olabilir), onun ne tür bir astroloji olduğunu söylemek zordur. Babil alametine dayalı astrolojinin kalıntıları mı, yoksa sistematik bir Greko-Romen astrolojisinin başlangıç formülasyonu mu olduğuyla ilgilenecekti. Çok seyahat ettiği için, bir veya daha fazla astrolog veya astrolog okulu ile tanışmış olabilir. Gelgitlerin mevsimsel dalgalanmaları ile Güneş/Ay döngüleri arasındaki bağlantıya ilişkin gözlemleriyle, görünüşe göre, gelgitlerin Ay'ın düşeceği burçlara göre de dalgalandığına inanan Babil astronomu Seleucus'u çürüttü; Ay'ın Koç veya Terazi ekinokssal burçlarındayken gelgitlerin düzenli olduğunu ve Oğlak burcu Yengeç'in gündönümü burçlarında düzensiz olduğunu iddia etti (Fr. 218, Edelstein-Kidd / Fr. 26, Theiler). Bu gözlem, aylar ve mevsimlerden ziyade zodyakın özelliklerine göre şematize edilmiş olsa da, astrolojik bir gözlem olarak kabul edilmezdi ve bu tür şemalaştırmalar Helenistik astrolojide oldukça yaygındı. Posidonius'un kozmik sempati savunuculuğunun astrolojinin gelişimine destek verip vermediği veya bu gelişmenin Posidonius'un kendi kozmik sempati ve kader teorilerini destekleyip desteklemediği kesin olarak söylenemez. gelgitlerin Ay'ın düşeceği burçlara göre de dalgalandığına inanan Babil astronomu; Ay'ın Koç veya Terazi ekinokssal burçlarındayken gelgitlerin düzenli olduğunu ve Oğlak burcu Yengeç'in gündönümü burçlarında düzensiz olduğunu iddia etti (Fr. 218, Edelstein-Kidd / Fr. 26, Theiler). Bu gözlem, aylar ve mevsimlerden ziyade zodyakın özelliklerine göre şematize edilmiş olsa da, astrolojik bir gözlem olarak kabul edilmezdi ve bu tür şemalaştırmalar Helenistik astrolojide oldukça yaygındı.

Posidonius'un kozmik sempati savunuculuğunun astrolojinin gelişimine destek verip vermediği veya bu gelişmenin Posidonius'un kendi kozmik sempati ve kader teorilerini destekleyip desteklemediği kesin olarak söylenemez. gelgitlerin Ay'ın düşeceği burçlara göre de dalgalandığına inanan Babil astronomu; Ay'ın Koç veya Terazi ekinokssal burçlarındayken gelgitlerin düzenli olduğunu ve Oğlak burcu Yengeç'in gündönümü burçlarında düzensiz olduğunu iddia etti (Fr. 218, Edelstein-Kidd / Fr. 26, Theiler). Bu gözlem, aylar ve mevsimlerden ziyade zodyakın özelliklerine göre şematize edilmiş olsa da, astrolojik bir gözlem olarak kabul edilmezdi ve bu tür şemalaştırmalar Helenistik astrolojide oldukça yaygındı.
Posidonius'un kozmik sempati savunuculuğunun astrolojinin gelişimine destek verip vermediği veya bu gelişmenin Posidonius'un kendi kozmik sempati ve kader teorilerini destekleyip desteklemediği kesin olarak söylenemez.

Astrolojinin birinci yüzyıl Roma siyasetindeki önemine, Stoacı kadercilik ve kozmik sempati ile uyumlu olması yardımcı oldu. Thrasyllus'un oğlu ve Nero'nun astrologu olan Balbillus, Seneca ve İskenderiyeli Stoacı Chaeremon, L. Domitius'a öğretmen olarak atandı. Chaeremon (Cramer, s. 116, Porphyry'nin Anebo'ya Mektup'unda ve Eusebius'un Praeparatio evang., 4.1'de Mısırlı rahip/astroloji ile özdeşleştirmiştir) bunları oluşturan kuyruklu yıldızlar (peri komKtin suggramma) üzerine bir çalışma yazmıştır.
tipik olarak uygun bir ışıkta önsezi işaretleri. Seneca da kuyruklu yıldızlar üzerine bir çalışma yazdı (Quaestiones naturales'in 7. Kitabı), burada bazılarını İmparatorluk için iyi alametler olarak tasvir etti (cf. Cramer, s. 116-118).

İçindekiler Tablosuna Geri Dön

c. Orta Platonik ve Neopisagor Gelişmeleri

Helenistik astrolojinin teorik gelişiminin bu açıklamasına şimdiye kadar, Sokrates öncesi düşünürler kader ve adalet için

derin bir endişeye katkıda bulundular. Platon, düzenli ve rasyonel bir kozmosa katkıda bulunurken, erken Akademi'dekiler gezegenleri tanrılar veya tanrıların temsilleri olarak tanıyan astral bir dindarlık sergilediler. Stoacılar, Babil'in Ebedi Dönüş'e katkısıyla zaten astrolojik bir bileşeni olan kader ve kehanet teorilerine katkıda bulundular. Yunan tıbbında mevcut olan ve orta Stoacı Posidonius tarafından popüler hale getirilen kozmik sempati, astrologlara gezegenler, zodyak işaretleri ve diğer her şey arasındaki ilişkiler için teorik bir temel sağladı. Hellenistik astrolojiye onu Babil astrolojisinden ayıran kayda değer bir Stoacı katkı, Chryssipus'un iki güç ilkesinin birleştirilmesidir. aktif ve pasif, dört elementin faaliyetlerinde kendini gösterir. Ateş ve hava aktif, toprak ve su pasifti. Astrologlar daha sonra bu unsurları ve dinamik nitelikleri zodyakın her bir burcuna atadılar. Orta Platoncular ve Neopythagorasçılar tarafından daha ileri felsefi gelişmeler, sistematik ve matematiksel doğası nedeniyle bir bilgi sistemi olarak astrolojiye yol açacaktır. Sistematik doğası, onu bazıları için makul, diğerleri için değerli veya tehlikeli bir düşman haline getirecektir. Bu gelişmeler astrolojiyi, epistemolojik olarak, haruspicy (hayvanların karaciğeri çalışması) veya rüya tabiri gibi diğer kehanet biçimlerinden ayırır. Astrologlar daha sonra bu unsurları ve dinamik nitelikleri zodyakın her bir burcuna atadılar. Orta Platoncular ve Neopythagorasçılar tarafından daha ileri felsefi gelişmeler, sistematik ve matematiksel doğası nedeniyle bir bilgi sistemi olarak astrolojiye yol açacaktır. Sistematik doğası, onu bazıları için makul, diğerleri için değerli veya tehlikeli bir düşman haline getirecektir. Bu gelişmeler astrolojiyi, epistemolojik olarak, haruspicy (hayvanların karaciğeri çalışması) veya rüya tabiri gibi diğer kehanet biçimlerinden ayırır. Astrologlar daha sonra bu unsurları ve dinamik nitelikleri zodyakın her bir burcuna atadılar. Orta Platoncular ve Neopythagorasçılar tarafından daha ileri felsefi gelişmeler, sistematik ve matematiksel doğası nedeniyle bir bilgi sistemi olarak astrolojiye yol açacaktır. Sistematik doğası, onu bazıları için makul, diğerleri için değerli veya tehlikeli bir düşman haline getirecektir. Bu gelişmeler astrolojiyi, epistemolojik olarak, haruspicy (hayvanların karaciğeri çalışması) veya rüya tabiri gibi

diğer kehanet biçimlerinden ayırır. Sistematik doğası, onu bazıları için makul, diğerleri için değerli veya tehlikeli bir düşman haline getirecektir. Bu gelişmeler astrolojiyi, epistemolojik olarak, haruspicy (hayvanların karaciğeri çalışması) veya rüya tabiri gibi diğer kehanet biçimlerinden ayırır. Sistematik doğası, onu bazıları için makul, diğerleri için değerli veya tehlikeli bir düşman haline getirecektir. Bu gelişmeler astrolojiyi, epistemolojik olarak, haruspicy (hayvanların karaciğeri çalışması) veya rüya tabiri gibi diğer kehanet biçimlerinden ayırır.

Pisagor teorisi ile Platonizm arasındaki birlik, Platon'un Pisagorculuğa olan geç ilgisi göz önüne alındığında şaşırtıcı gelmemelidir. Erken akademiden itibaren, Pisagor teorisinin unsurları Platonculuğun ayrılmaz bir parçası haline geldi. Speusippus, Pisagor sayıları üzerine bir çalışma yazdı (Fr. 4) ve bu konuda, Neopisagor çevrelerinde olduğu kadar sonraki Akademi üyeleri üzerinde olduğu kadar doğrudan olmasa da etkili olacaktı. O ve Xenocrates, Bir ve İkili'den oluşan kozmik hiyerarşiler sundular. Bir veya Monad bir düzen ve birlik ilkesiyken, Dyad değişim, hareket ve bölünme ilkesidir. Bu ilkelerin ilişkili olduğu tarz, erken Akademi'den miras kalan kritik bir konuydu. Xenocrates (Fr. 15), yıldızların ateşli Olimpos Tanrıları olduğuna ve ay altı iblislerin ve temel ruhların varlığına inanıyordu. Xenocrates'te hem Tanrıların yıldızlarla özdeşleştiğini (Philip of Opus'ta gördüğümüz gibi) hem de Tanrıların Doğanın güçleri olduğu fikrini görüyoruz, bu nedenle astroloji için önemli bir teorik konu, yani gezegensel tanrıların etki alanının ne olduğu ortaya çıkıyor. , Olimposlular gezegenlerle özdeşleştiği için. Ayrıca dünya ruhunun Monad ve Dyad'dan oluştuğuna ve bunun ay üstü ve ay altı yerler arasında bir sınır görevi gördüğüne inanıyordu. Xenocrates'in kozmolojisi, dünya ruhunun, iblislerin, gezegenlerin ve sabit yıldızların rollerini detaylandıran Plutarch üzerinde oldukça etkili olacaktır. yani Olimposlular gezegenlerle özdeşleştirildiklerinden, gezegensel tanrıların etki alanı nedir? Ayrıca dünya ruhunun Monad ve Dyad'dan oluştuğuna ve bunun ay üstü ve ay altı yerler arasında bir sınır görevi gördüğüne

inanıyordu. Xenocrates'in kozmolojisi, dünya ruhunun, iblislerin, gezegenlerin ve sabit yıldızların rollerini detaylandıran Plutarch üzerinde oldukça etkili olacaktır. yani Olimposlular gezegenlerle özdeşleştirildiklerinden, gezegensel tanrıların etki alanı nedir? Ayrıca dünya ruhunun Monad ve Dyad'dan oluştuğuna ve bunun ay üstü ve ay altı yerler arasında bir sınır görevi gördüğüne inanıyordu. Xenocrates'in kozmolojisi, dünya ruhunun, iblislerin, gezegenlerin ve sabit yıldızların rollerini detaylandıran Plutarch üzerinde oldukça etkili olacaktır.

Birçoğu kendilerinin Platon'un gerçek yorumcuları olduğuna inanan orta Platoncular, diğer düşünce okullarından etkilendiler. Ascalon'lu Antiochus'un fiziksel teorileri doğası gereği çok Stoacıdır. Örneğin, sonsuz bölünebilir madde üzerinde hareket eden titreşimleri hareket ettiren Stoacı "nitelikleri" (poiotKtes) kozmolojisine dahil etti. Şeylerin birliği dünya ruhu tarafından bir arada tutulur (tıpkı Stoacı teoride pneumd tarafından bir arada tutulduğu gibi). Antiochus, Stoacı Logos/Zeus'u Platonik Dünya Ruhu ile bir tuttu ve kozmosun bu ruhu hem göksel cisimleri hem de insanoğlunu etkileyen yeryüzündeki şeyleri yönetir. Ayrıca Stoacı Pur Tekhnikon'u (Yaratıcı Ateş) yıldızları, tanrıları ve diğer her şeyi oluşturan madde olarak kabul etti. Bunu gösterecek çok az şey var
Antiochus, kendi kozmolojisinde, diğer bazı Platoncular için ortak olan aşkın önemsizlik kavramına sahipti; Stoacılar gibi onun evreni de maddidir. Kader ve özgür irade konusunda, Chrysippus'a karşı çıkar (eğer aslında Cicero'nun De fato and Topicd'inde bunu yaptığı belirtilen filozofsa), yalnızca Tanrı tarafından yaratılan özgür irade yanılsaması yerine özgür irade gerçekliğini kabul ederek. kaderin gelecekteki olaylarını kavramada insan bilgisinin sınırlamaları. Antiochus'un kozmostaki diğer varlıklar, özellikle yıldızların ve gezegenlerin ontolojik durumu hakkındaki görüşü, ruhların (eter ve havayı işgal eden ölümsüzler) yaşadığı göklerin elementlere bölündüğünü belirten Romalı öğrencisi Varro'da bulunabilir. yukarıdan aşağıya bu düzen: eter, hava, su, toprak.

Cennetin en yüksek çemberinden Ay çemberine kadar ruhani

ruhlar, yıldızlar ve gezegenler vardır ve bunlar sadece zekamız tarafından var oldukları bilinmekle kalmaz, aynı zamanda göksel tanrılar olarak gözlerimiz tarafından görülebilir." (Natural Theology'den, tr Dillon, Orta Platoncular, s. 90).

Daimonların ve kahramanların hava küresini işgal ettiği düşünülüyordu. Antiochus'un Helenistik astrolojinin gelişimi için önemi, Orta Platoncuların Neoplatonik teorileri önceden tahmin ederken ruh ve kozmos hakkında daha teolojik ve spekülatif görüşleri benimsemelerine izin veren Yeni Akademi'nin şüpheciliğinden kopması olabilir. Astroloji teori ve pratiği için tesadüfen bir yuva haline gelecek olan İskenderiye'de, Platonizm güçlü Neopisagorcu unsurları bünyesine kattı. Platon'un Timaeus'u üzerine bir yorum yazan İskenderiyeli Eudorus, Orta ve Neoplatonik düşüncede Timaean kozmolojisinin önemine katkıda bulundu. Eudorus'a yapılan atıflar, Achilles'in Introduction to Aratas'Phenemona adlı çalışmasında bulunur. Achille, Eudorus'u, Pisagor gezegen uyum teorilerine göndermeler de içeren bu çalışma için bir kaynak olarak kullandı. Akhilleus'tan Eudorus'un, yıldızların ruhlu canlılar olduğuna dair Platoncu ve Stoacı inancı izlediğini biliyoruz (Isagoga, 13). Bu entellektüel iklim, büyük olasılıkla, sistematiğin gelişmesi için en yakın bağlamdır.

astroloji ve burçların, gezegenlerin karmaşık sınıflandırmaları ve bunların bir yıldız falındaki yerleşimleri ve kişinin hayatındaki her türlü olayı tahmin etmek için kullanılan nümerolojik hesaplamaları ile.

Ben. Ocellus Lucanus

Pisagorculuğun MÖ 1. yüzyılın ortalarında yeniden canlanması, 'Locri'li Timaeus' ve Ocellus Lucanus'un pythagorica'sının gerçekten "erken" Platonik Öncesi Pisagor metinleri olarak kabul edilmesini sağladı, ancak her ikisi de çoğunlukla MÖ 2. yüzyıl civarında veya en son, MÖ 1. yüzyılın ilk yarısı Az önce bahsedilen Neopisagor metinleri, Helenistik astrolojinin gelişimi

açısından önemlidir. Muhtemelen astroloji için gerekçe olarak kullanılmış olan kozmolojik teorileri temsil ediyorlar.

Evrenin Doğası Üzerine'de (peri tKS tou pantos phusers), Ocellus mükemmel bir şekilde düzenlenmiş, değişmez ve doğmamış uyumlu bir evreni savunur. Evrenin oluşunu ve yok oluşunu değil, sadece öz-özdeşliğini algıladığımız şeklindeki ampirik mantığa başvurarak, parçası da dahil olmak üzere bütünün sonsuzluğu sonucuna varır. Bütün bu olsa da, iki dünyaya bölünmüştür, ay üstü ve ay altı. Ay'a kadar olan gökler, tüm değişen ve bozulabilir faaliyetlerin ay altı alemini yöneten değişmeyen bir uyum dünyasını içerir. Platonik tarzda, değişmeyen (Monad) değişeni (Dyad) yönetir ve üretir. Pisagor tarzında, değişmeyen alemdeki ilahi varlıklar, düzenli hareketleriyle birbirleriyle mükemmel bir uyum içindedirler. Kâinatın değişmez ahenginin ve kendi kendine varlığının gözle görülür işaretleri, eşyanın birbirine göre ahenkli hareketlerinde bulunur. Listelenen ilişkilerin doğasına bağlı olarak - "düzen, simetri, figürasyonlar (skhKmatismoi), konumlar (theseis\ intervals (diastaseis\ güçler, diğerlerine göre hız ve yavaşlık, sayıları ve zamansal dönemler)" (1.6)

- açıkça gezegenlerin ve yıldızların hareketlerini kastediyor. Bu liste, astrologların tahmin tekniklerinin ve ifadelerinin formülasyonunun temeli olarak belirli bir burçtaki gezegenlerin gücünü ve niteliklerini değerlendirecekleri birincil faktörleri içerir. Örneğin, gezegenlerin hızlı olmasının onları daha güçlü yaptığı düşünülürken, yavaşlık (geriye gitme hareketine yakın meydana gelir) gezegeni zayıflatırken, "figürasyonlar" (skhKmatismoi) açılar veya gezegenlerin birbirlerine yaptıkları geometrik şekiller için kullanılan bir kelimedir. ve yükselen burç (horoskopos). Zamansal dönemler, astrologlar tarafından çeşitli şekillerde belirlendi, ancak genellikle gezegenlerin "daha küçük yıllarına", yani bir gezegenin zodyaktaki bir başlangıç noktasına göre dönüşünü tamamlaması için geçen süreye dayanıyordu. "Aralıklar" (diastaseis), gezegenler arasında veya gezegenler ile ufuk veya bir yıldız falındaki doruk noktaları arasında

hesaplanan ölçülerdi; ikincisi durumunda, yıldız falındaki güçlü ve zayıf alanları belirlemek için astrolojide aralıklar kullanıldı. Önceki aralık kavramı, kişinin yaşamının her gezegene atanan çeşitli zaman dilimlerini belirlemek için kullanılıyordu (bkz. Valens, Anthologiarum, 3.3). "Sayılar", bir gezegenin hareketini (dünyadan göründüğü şekliyle) doğrudan veya geriye dönük olarak belirtmek için kullanılan bir terimdi. Gezegenlerin "Güçleri" (dunameis), ısıtma, soğutma, kurutma, nemlendirme kombinasyonlarıdır, bu güçler gezegenleri iyiliksever veya kötücül yaptı (bkz. Ptolemy, Tetrabiblos, 1.4). Ocellus bu güçleri sıcak, soğuk, ıslak ve kuru olarak adlandırmaya devam ediyor ve onları "maddeler" ile karşılaştırıyor. (pusiai) veya ateş, toprak, su ve hava unsurları. Güçler ve maddeler ya da daha yaygın olarak adlandırıldıkları şekliyle 'nitelikler' ve 'unsurlar', horoskopik astrolojide gezegenlerin ve burçların doğasını tanımlamak için kullanılmıştır. Ocellus'un astral nedensellik açıklamasında güçler, ay altı maddeler üzerindeki değişiklikleri etkileyen ölümsüz formlardır (2.4-5).

Ocellus ve diğer Neopythagorasçılar bu belirli astrolojik kuralları formüle etmede ön saflarda yer alsın ya da almasın, gezegenlerin ve yıldızların dünyadaki değişiklikleri etkilediği fikrine metafizik bir temel sağlar. O ayrıca şöyle tarif edilir:

Ay'ın ölümsüzlük (yukarıda) ve ölümlülüğün (aşağıda) buluştuğu yer olduğunu. Ayrıca zodyakın eğikliğinin, Güneş'in yolunun, ayüstünün ay altı alemde aktivite ürettiği eğimli yer olduğunu söylüyor. Güneş'in mevsimsel hareketi, maddelerde (elementlerde) değişiklikler meydana getiren güçlere (sıcak, soğuk, yaş ve kuru) uygundur; ekliptik yol, bu güçleri çekişme ve doğa alemine yönlendirir.

doğum koşulları, Ocellus'ta olduğu gibi ahlaki veya ahlaksız eylemlerin doğrudan sonucu değil, belirli bir zamanda evrensel olarak yansıtılıyor gibi görünmektedir. Astrologlar için doğum veya gebe kalma anı, gezegenlerin ve burçların konumlarına yansıdığı gibi, doğadaki her şeye ve o anda başlatılan herhangi bir faaliyete yansır. Teknik astrologlar, tipik olarak, astral kader kılavuzlarına ahlaki cezalar üzerine düşüncelere yer vermediler. Öç alma ve yeniden doğuş gibi konular hakkındaki spekülasyonlar astrolojik teori tarafından dışlanmasa da, öncelikle kaderin bilgisini kendi iyiliği için detaylandırmakla ilgileniyorlardı. Astrologlar için doğum veya gebe kalma anı, gezegenlerin ve burçların konumlarına yansıdığı gibi, doğadaki her şeye ve o anda başlatılan herhangi bir faaliyete yansır. Teknik astrologlar, tipik olarak, astral kader kılavuzlarına ahlaki cezalar üzerine düşüncelere yer vermediler. Öç alma ve yeniden doğuş gibi konular hakkındaki spekülasyonlar astrolojik teori tarafından dışlanmasa da, öncelikle kaderin bilgisini kendi iyiliği için detaylandırmakla ilgileniyorlardı. Astrologlar için doğum veya gebe kalma anı, gezegenlerin ve burçların konumlarına yansıdığı gibi, doğadaki her şeye ve o anda başlatılan herhangi bir faaliyete yansır. Teknik astrologlar, tipik olarak, astral kader kılavuzlarına ahlaki cezalar üzerine düşüncelere yer vermediler. Öç alma ve yeniden doğuş gibi konular hakkındaki spekülasyonlar astrolojik teori tarafından dışlanmasa da, öncelikle kaderin bilgisini kendi iyiliği için detaylandırmakla ilgileniyorlardı.
Timaeus Locrus'a atfedilen Dünyanın ve Ruhun Doğası Üzerine adlı Helenistik metin, Platon'un kendi adına yaptığı diyalog için çizdiği orijinal metin olduğunu iddia ediyor. Çoğunlukla, Platon'un materyalinin bir özetinden oluşur. Aynı ve Farklı

ii. "Timaeus Locrus"

daireleri sırasıyla sabit yıldızları ve gezegenleri taşır. Kozmosu içeren sabit yıldızlar küresi, Pisagorcu mükemmel on iki yüzlü figürüne sahiptir. Astroloji teorisine ek bir not, ruhların yaratılışı doktrinidir. Dört element demiurge tarafından eşit ölçü ve güçte yapılmıştır ve İnsan Ruhu da aynı orantı ve güçte yapılmıştır. İnsanların bireysel ruhları, Güneş, Ay ve gezegenlerden (ölümlü varlıklar yaratma görevini tanrı tarafından verilmiş olan) Doğa tarafından şekillendirilir. Farklılık çemberinden, ruhun rasyonel kısmında karıştırdığı Aynı çemberinin bir ölçüsü ile (Doğa dişil ilke olarak varsayılmıştır) Bunda, farklı kaderleri yansıtan bireysel ruhlarda bir fark olduğu görülmektedir. kompozisyon. Bu sadece Platon'un Timaeus'unda (42d-e) bulunanları yinelese de, bu anlatımın doğrudan Timaeus Locrus'tan okunabileceği varsayımı, bu kavramlara yetki verdi. Bu fikirlerin, bir birey için yönetici gezegeni (oikodespotK'ler) aramak için yöntemler tasarlayacak olan astrologlara süzülmüş olması muhtemeldir (Porphyry ile ilgili bölüme bakın). Belki de yıldız falında aradıkları şey, görevi her bir ruhun ölümlü bedenini biçimlendirmek ve rotalarını kötülüklerden uzaklaştırmak olan "genç tanrılardan" biriydi. Yukarıda belirtildiği gibi,

Bir yazar "Timaeus Praxidas"ın astrolojik parçaları aynı döneme aittir (MÖ 1. yüzyılın başlarından ortalarına), ancak bunların tek ve aynı yazar olduğunu gösteren çok az metinsel kanıt vardır. En azından işaret ettiği şey, Timaeus efsanesinin astroloji yazarlarına yetki verdiğidir.
İskenderiye yerlisi olan Thrasyllus (ö. MS 36), yalnızca Tiberius'un saray astrologu değil, aynı zamanda Rodos'ta eğitim görmüş bir dilbilgisi uzmanı ve kendi kendini Pythagorasçı olarak tanıtmıştı. Platon'un eserlerinin bir baskısını yayınladığı (ve diyalogları tetralojiler halinde düzenlemesiyle tanındığı) ve Platonik ve Pisagor felsefesi üzerine bir çalışma yazdığı göz önüne alındığında, onun astrolojik teorisinin birinci yüzyılın başlarındaki Orta Platonculuğu temsil ettiğini varsayabiliriz. Bununla birlikte, astrolojik çalışması "Pinax"ın (tablolar) bir özeti, onun daha önceki kaynaklara, özellikle "Nechepso ve Petosiris" ve Hermes Trismegistus'un pseudepigrapha'sına dayandığını gösterir. Babil Teukros'ta bulunanlar gibi, belki de

iii. Thrasyllus

sayılarla zodyak ilişkilerini içeren bir numerolojik tablo da Thrasyllus'a atfedilir.

Astrolojinin karmaşık bir sisteme dönüşmesinin kesin kökenlerini araştırmak sonuçsuz kalır, ancak aşağıdakiler tahmin edilebilir. Ayaltını etkileyen Ayüstü alem, Farklı çemberinde hareket eden Platonik ruhlu gezegenler, Stoacı determinizm ve kozmik sempati gibi Pisagor teorisinin ve Hermetik bir geleneğin ortaya çıkışının birleşimi, astrolojinin sistematik yapılanması için entelektüel bağlamı oluşturdu. , burçların, gezegenlerin sınıflandırılması ve yıldız falındaki yerleşimleri ve kişinin hayatındaki her türlü olayı tahmin etmek için kullanılan nümerolojik hesaplamalar.

iv. Chaeroneia'lı Plutarch

Plutarch, çeşitli konularda üretken bir yazar olmasının yanı sıra, felsefi olarak, çağının tanımladığı şekliyle, yani Aristotelesçi, Stoacı ve Neopisagorcu fikirlerden etkilenen bir Platoncuydu. Plutarch'ın durumunda bu, Pers ve Mısır gelenekleri üzerine yaptığı çalışmalardan derlenen fikirleri içerir. Onun zamanında (MS birinci yüzyılın sonları), astroloji sistematize edilmiş ve Yunan dili ve düşüncesi tarafından sahiplenilmişti ve Roma'da,

ruhları yönlendiren Timaeus'ta (42d-e) Plutarch, irrasyonel ruhun alanı olarak tanımlar. Plutarkhos'un kozmolojisi, irrasyonel ruhun ve ay altı alemdeki güçlerin karışımının vurgulanmasıyla astroloji olasılığına izin verir. Plutarch ayrıca kozmosta dört ilke (arkhK) öne sürer: Yaşam, Hareket, Oluşum ve Çürüme {De genio Socratis, 591b). Yaşam, Görünmez'in etkinliği aracılığıyla, Monad aracılığıyla Hareket ile bağlantılıdır; Hareket, Zihin Yoluyla Yaratma {Nous)\ ile bağlantılıdır ve Yaratma, Ruh aracılığıyla Çürüme ile bağlantılıdır. Üç Kader (Moirai) de bu döngüyle bağlantılıdır, çünkü Güneş'te oturan Clogo birinci sürece, Atropo, Ay'da oturan ikinciye ve Lachesis Dünya'daki üçüncü sürece başkanlık eder (bkz. De facie in or be). ay, 945c-d). Ölümde insanın ruhu bedeni terk eder ve Ay'a gider, zihin ruhu terk eder ve Güneş'e gider. Tersi süreç doğumda gerçekleşir. Plutarch, gezegen sembolizmi kullanımında katı değildir, çünkü başka bir yerde Güneş'i demiurge ile ve genç tanrıları Ay ile ilişkilendirerek rasyonel ve irrasyonel ruhları vurgular (De E apud Delphos, 393a).

Plutarch'ın bir tahmin uygulaması olarak astroloji hakkındaki kendi görüşü, en iyi ihtimalle belirsizdir. Delphi'de On the E'de (387) ve De defectu oraculorum'da (43 le ff) bu konudaki argümanlarında açıkça görüldüğü gibi, vücudun müdahalesiyle karartılmış olsa da, insanlar tarafından kehanet olasılığını destekledi. Bununla birlikte, askeri işlerde deneyimli danışmanlardan çok kehanete güvenen generallerden şikayet eder (Marius, 42.8). Astrologlarla ilgili açıklamalarında, tavrı daha şüpheci görünüyor. Romulus'ta (12) Taroutios isimli bir astrologun öne sürdüğü, Romulus'un tam doğum tarihi ve saati ile kentine ilk taşı koyduğu zamanı, kendi geçmişinden geriye doğru çalışarak keşfettiği iddiasını tartışır. doğum haritasına karakter. Plutarch, astrologların kabul ettiği şehirlerin müsrif olmak için kuruluşlarının başlangıcından itibaren dökülen bir harita ile erişilebilen kadere tabi olduğunu iddia ediyor. Ayrıca Keldanilere danışan Sulla'nın anılarında kendi ölümünü nasıl önceden bildirebildiğini de yazdı (Sulla, 37.1). Bununla birlikte, Plutarch, Octavius Keldanilerin tahminlerini kabul etme konusunda o kadar şanslı değilken, Marius'un kehanete

güvenmede neden başarılı olacağını açıklamakta kendini bir kayıp içinde bulur.

İçindekiler Tablosuna Geri Dön

4. Astrologlar

a. En Eski Yunan Astrolojisi: Horoskopik ve Katarşik

Cicero'nun On Divination of Eudoxus'taki Keldani astrolojik tahminlerini reddetmesi, Yunanlıların MÖ 3. yüzyıl gibi erken bir tarihte Babil astrolojisine dair farkındalığına işaret ediyor. bize Proclus tarafından (Platonis Timaeum yorumunda, 3.151). Yunanca konuşan astrologlar tarafından horoskopik (doğum) haritaları oluşturmak ve yorumlamak için kullanılan teknik kılavuzlar, MÖ 2. yüzyılın sonlarına kadar uzanır. Belirli bir aktivite için an. KatarkhK, bir hastalığın seyrini görüntülemek için, daha önce gerçekleşmiş olayları tespit etmek için de kullanılıyordu. veya hırsızları, kayıp nesneleri ve kaçak köleleri takip edin. Thrasyllus'a atfedilen parçalar, filozof-astroloji gibi yöntemleri içerir. Astrolojinin bu şekilde kullanılması, astrologların kendilerinin, en azından göklerin işaretlerinden gelen bilginin olayları etkileyemeyeceğini dikte eden türden, katı kaderciliği önermediklerini ima eder. Belki de Plutarkhos gibi onlar da kader, şans ve özgür iradenin bir bileşimine inanıyorlardı. Kozmik sempatinin ve birleşik bir kozmik düzenin yaygınlığı göz önüne alındığında, zamanın uygun anlarına ve doğal olaylara ilişkin astroloji, insanoğlunun ruhuna ilişkin olandan daha az tartışmalıydı. Bununla birlikte, sonraki birkaç yüzyıla ait metinler, katarşik astrolojiden ziyade öncelikle doğuma odaklanmaktadır. Tespit yöntemleri filozof-astroloji bu tür yöntemleri içerir. Astrolojinin bu şekilde kullanılması, astrologların kendilerinin, en azından göklerin işaretlerinden gelen bilginin olayları etkileyemeyeceğini dikte eden türden, katı kaderciliği önermediklerini ima eder. Belki de Plutarkhos gibi onlar da kader, şans ve özgür iradenin bir bileşimine inanıyorlardı. Kozmik sempatinin ve birleşik bir kozmik düzenin

yaygınlığı göz önüne alındığında, zamanın uygun anlarına ve doğal olaylara ilişkin astroloji, insanoğlunun ruhuna ilişkin olandan daha az tartışmalıydı. Bununla birlikte, sonraki birkaç yüzyıla ait metinler, katarşik astrolojiden ziyade öncelikle doğuma odaklanmaktadır. Tespit yöntemleri filozof-astroloji bu tür yöntemleri içerir. Astrolojinin bu şekilde kullanılması, astrologların kendilerinin, en azından göklerin işaretlerinden gelen bilginin olayları etkileyemeyeceğini dikte eden türden, katı kaderciliği önermediklerini ima eder. Belki de Plutarkhos gibi onlar da kader, şans ve özgür iradenin bir bileşimine inanıyorlardı. Kozmik sempatinin ve birleşik bir kozmik düzenin yaygınlığı göz önüne alındığında, zamanın uygun anlarına ve doğal olaylara ilişkin astroloji, insanoğlunun ruhuna ilişkin olandan daha az tartışmalıydı. Bununla birlikte, sonraki birkaç yüzyıla ait metinler, katarşik astrolojiden ziyade öncelikle doğuma odaklanmaktadır. Tespit yöntemleri en azından göklerin işaretlerinden gelen bilginin olayları etkileyemeyeceğini dikte eden türden. Belki de Plutarkhos gibi onlar da kader, şans ve özgür iradenin bir bileşimine inanıyorlardı. Kozmik sempatinin ve birleşik bir kozmik düzenin yaygınlığı göz önüne alındığında, zamanın uygun anlarına ve doğal olaylara ilişkin astroloji, insanoğlunun ruhuna ilişkin olandan daha az tartışmalıydı. Bununla birlikte, sonraki birkaç yüzyıla ait metinler, katarşik astrolojiden ziyade öncelikle doğuma odaklanmaktadır. Tespit yöntemleri en azından göklerin işaretlerinden gelen bilginin olayları etkileyemeyeceğini dikte eden türden. Belki de Plutarkhos gibi onlar da kader, şans ve özgür iradenin bir bileşimine inanıyorlardı. Kozmik sempatinin ve birleşik bir kozmik düzenin yaygınlığı göz önüne alındığında, zamanın uygun anlarına ve doğal olaylara ilişkin astroloji, insanoğlunun ruhuna ilişkin olandan daha az tartışmalıydı. Bununla birlikte, sonraki birkaç yüzyıla ait metinler, katarşik astrolojiden ziyade öncelikle doğuma odaklanmaktadır. Tespit yöntemleri Zamanın uygun anları ve doğal olaylarla ilgili astroloji, insanoğlunun ruhuyla ilgili olandan daha az tartışmalıydı. Bununla birlikte, sonraki birkaç yüzyıla ait metinler, katarşik astrolojiden ziyade öncelikle doğuma odaklanmaktadır. Tespit yöntemleri Zamanın uygun anları ve doğal olaylarla ilgili astroloji, insanoğlunun

ruhuyla ilgili olandan daha az tartışmalıydı. Bununla birlikte, sonraki birkaç yüzyıla ait metinler, katarşik astrolojiden ziyade öncelikle doğuma odaklanmaktadır. Tespit yöntemleri

kişinin ömrünün uzunluğu gibi tartışmalı konular çoğalır ve Roma siyasetinde önemli bir rol oynardı (bkz. Cramer, s. 58 ve devamı). Bireylerin kaderine ya da yatkınlığına yönelik bu tür hayranlık, geç Helenistik dünyada, hızlı bir siyasi ve toplumsal değişim döneminde bireyin yaşamına yönelik daha güçlü bir ilgiyi yansıtır.

İçindekiler Tablosuna Geri Dön

b. İlk Fragmanlar ve Metinler

En erken Hermetik yazılar, teknik Hermetica (MÖ 2. yüzyıla tarihlenir ve felsefi Hermetica ile karşılaştırılır, bkz. Fowden, s. 58) astroloji üzerine çalışmaları içerir. Clement'in bahsettiği gibi (Stromata, 6.4.35-7), sabit yıldızların sıralaması, Güneş, Ay ve beş gezegen, Güneş ve Ay'ın kavuşumları ve evreleri ve zamanları içerir. yıldızlar yükseldiğinde. Erken Hermetika'daki bu konular, diğer astroloji yazarlarının katarşik ve natal astroloji metinlerinde bulduğumuz karmaşık tahmin teknikleriyle karşılaştırıldığında çok fazla teknik karmaşıklığı yansıtmaz. Bu konular için kullanıldığı anlaşılan astronomik ölçümler, büyük olasılıkla katarşik astroloji ve ritüel amaçlıdır, çünkü doğum haritalarını çıkarmak için aparat içermezler. Hermes Trismegistus'un soyundan geldiği düşünülen astrolojinin teknik seyrekliğine bir istisna, Nechepso ve Petosiris'e atfedilen (tipik olarak MÖ 150 civarına tarihlenen) eserlerdir ve bunların bir kısmı alıntılarla günümüze ulaşmıştır. Kombine olarak, daha sonraki birçok astrolog için önemli bir kaynak olarak kabul edilirler ve Firmicus Maternus tarafından Hermes'in kendisinden Aesclepius ve Anubio gibi diğer Hermetik figürler aracılığıyla aktarılan Hermetik geleneğe uygun oldukları söylenir. Bu metinlerin yazarlarının mevcut teknikleri ne ölçüde organize ettiğini veya yenilerini icat ettiğini söylemek imkansızdır, ancak

sonraki yazarlar tarafından Nechepso ve Petosiris'ten alıntılanma sıklığına dayanarak, şu anlama gelebiliriz: CE), bazı bölümleri alıntılarla günümüze ulaşmıştır. Kombine olarak, daha sonraki birçok astrolog için önemli bir kaynak olarak kabul edilirler ve Firmicus Maternus tarafından Hermes'in kendisinden Aesclepius ve Anubio gibi diğer Hermetik figürler aracılığıyla aktarılan Hermetik geleneğe uygun oldukları söylenir. Bu metinlerin yazarlarının mevcut teknikleri ne ölçüde organize ettiğini veya yenilerini icat ettiğini söylemek imkansızdır, ancak sonraki yazarlar tarafından Nechepso ve Petosiris'ten alıntılanma sıklığına dayanarak, şu anlama gelebiliriz: CE), bazı bölümleri alıntılarla günümüze ulaşmıştır. Kombine olarak, daha sonraki birçok astrolog için önemli bir kaynak olarak kabul edilirler ve Firmicus Maternus tarafından Hermes'in kendisinden Aesclepius ve Anubio gibi diğer Hermetik figürler aracılığıyla aktarılan Hermetik geleneğe uygun oldukları söylenir. Bu metinlerin yazarlarının mevcut teknikleri ne ölçüde organize ettiğini veya yenilerini icat ettiğini söylemek imkansızdır, ancak sonraki yazarlar tarafından Nechepso ve Petosiris'ten alıntılanma sıklığına dayanarak, şu anlama gelebiliriz:

teknik Helenistik astrolojinin önemli taşıyıcıları olduklarından emindi. Daha sonraki felsefi Hermetizm ve Gnostisizm'deki astral teoriler hakkında daha fazlası aşağıda tartışılacaktır.

Critodemus, Dorotheus of Sidon, Teukros of Babylon, (pseudo-)Eudoxus, Serapion, Orpheus, Timaeus Praxidas, Anubion, (pseudo-)Erasistratus, Thrasyllus dahil olmak üzere MÖ 1. yüzyılların gerçek ve sözde epigrafik astrologlarına ait ek parçalar korunmuştur. ve Manilius. Aşağıda yalnızca birkaç temsili yazar vurgulanacaktır.

İçindekiler Tablosuna Geri Dön

c. Manilius

İlk astroloji yazarlarının çoğu için, uygulamanın teorik

gerekçeleri hakkında yalnızca spekülasyon yapabiliriz, iki istisna, MÖ birinci yüzyıl Romalı Stoacı Manilius (Latince didaktik şiir Astronomica'yı ondan alıyoruz) ve çalışmaları açıklanan Thrasyllus'tur. üstünde. Manilius aynı zamanda Roma imparatorluk çevresiyle de ilişkiliydi ve çalışmalarını ya Augustus'a ya da Tiberius'a adadı (bu tartışma hakkında daha fazla bilgi için bkz. Cramer, s. 96). Astrolojiyle ilgili şiirsel açıklaması çok fazla teknik materyal içeriyor olsa da, kendisinin astrolojik tahmin uyguladığını gösteren çok az kanıt var. Bazı bilim adamları, şiirsel yazı stili ve gezegenler hakkındaki astrolojik doktrini dışlayarak, gününde uygulamanın siyasi tehlikelerinden kaçınmayı amaçladığını tahmin ettiler. uygulama için gerekli olan (veya çalışması eksik olabilir). Onun Stoacı felsefesi, Kaderin değişmez olduğu ve astrolojinin, her şeyin kozmik ve doğal düzenini anlamanın bir yolu olduğu, ancak olayları değiştirmenin bir yolu olmadığı bir felsefedir. Kaderimiz ne olursa olsun, diyor, suç gibi kötü davranışlar için mazeret olamaz, çünkü nedensel determinizm dizisindeki kaynağı ne olursa olsun suç hala kötü ve cezalandırılabilir (4.110-117). Sabit yıldızların doğuşunun düzenliliğini ve Güneş ile Ay'ın gidişatını, hiçbir şeyin şansa bırakılmadığına ve evrenin ilahi bir irade tarafından yönetildiğine dair Epikurosçulara karşı kanıt olarak kullandı (1.483-531). Doğa, yıldızlara bireylerin kaderi üzerindeki sorumluluğu verir (3.47-58). Doğanın akıldan ayrı olduğu düşünülmez, ancak Kader ve normal beklentilere meydan okuyan olaylar ve bariz adaletsizlikler yaşayan fanilerin kolayca erişemeyeceği nedenlerle maddi bir tanrı tarafından yönetilen bir kişi (4.69-86). Tanrının amacı basitçe kendi kozmosunda düzeni ve uyumu sağlamaktır (1.250-254). Astroloji, her şey arasında kozmik bir sempati gösterir ve önceden belirlenmiş düzene erişim sağladığı sürece olayları tahmin etmek için kullanılabilir. Manilius, astrolojinin kişinin kaderini psikolojik olarak kabul etmesi için kullanılmasına ek olarak, çalışmasının estetik ve dini faydalarını vurguluyor, çünkü bunu kozmik tanrıya saygı ve dindarlık uyandırmak adına tanrı Hermes'in ölümlülere bir armağanı olarak görüyor. Tanrının amacı basitçe kendi kozmosunda düzeni ve uyumu sağlamaktır (1.250-254). Astroloji, her şey arasında kozmik bir sempati gösterir ve

önceden belirlenmiş düzene erişim sağladığı sürece olayları tahmin etmek için kullanılabilir. Manilius, astrolojinin kişinin kaderini psikolojik olarak kabul etmesi için kullanılmasına ek olarak, çalışmasının estetik ve dini faydalarını vurguluyor, çünkü bunu kozmik tanrıya saygı ve dindarlık uyandırmak adına tanrı Hermes'in ölümlülere bir armağanı olarak görüyor. Tanrının amacı basitçe kendi kozmosunda düzeni ve uyumu sağlamaktır (1.250-254). Astroloji, her şey arasında kozmik bir sempati gösterir ve önceden belirlenmiş düzene erişim sağladığı sürece olayları tahmin etmek için kullanılabilir. Manilius, astrolojinin kişinin kaderini psikolojik olarak kabul etmesi için kullanılmasına ek olarak, çalışmasının estetik ve dini faydalarını vurguluyor, çünkü bunu kozmik tanrıya saygı ve dindarlık uyandırmak adına tanrı Hermes'in ölümlülere bir armağanı olarak görüyor.

İçindekiler Tablosuna Geri Dön

d. İskenderiyeli Claudius Ptolemy

Astrolojinin popülaritesi MS ikinci yüzyılda artmıştı ve bu dönemin farklı felsefi etkiler altında faaliyet gösteren iki yazarı, Ptolemy (yaklaşık MS 100-170) ve Vettius Valens (MS 152-162) bundan sonra tartışılacak. Batlamyus, astroloji yazarları arasında bir istisnadır çünkü her şeyden önce ampirik bir bilim adamıdır ve felsefi ve bilimsel çağdaşları gibi bilgi teorileriyle ilgilenen biridir. Çalışmaları astronomi, epistemoloji, müzik, coğrafya, optik ve astroloji üzerine olanları içerir. En çok Syntaxis mathematica (Almagest) adlı çalışmasıyla bir astronom olarak tanınır, ancak orta çağlardan günümüze astrolojik çalışması Apotelesmatica (veya daha yaygın olarak bilinen adıyla Tetrabiblos), Yunan astrolojisinin kilit temsilcisi olarak kabul edilmiştir. ,

Akademisyenler, Ptolemy'nin ana felsefi etkilerinin Peripatetik, Orta Stoacı (Posidonius), Orta Platoncu (Albinus) veya Şüpheci (Sextus Empiricus ile olası bir bağlantıyı paylaşan) olduğunu

iddia ettiler. Onu tek bir okula bağlama girişimleri beyhude olacaktır. Yine de onun eklektizmi, farklı okulların keyfi bir karışımı değil, (Pyrrhoncu Şüpheciler tarafından aranan anlaşmazlıklar yerine) bir anlaşma arayışı ve bir bilim adamının rasyonalizm ve ampirizm uyumudur (bkz. Long, Dillon & Long, s. 206-207). Epistemolojik kriterleri (On the Criterion'da) Skeptiklerle sadece yüzeysel farklılıklar gösterirken, genellikle Stoacı teknik anlamlar olmadan Stoacı terminoloji (katalicpsis gibi) kullanır.

Ptolemy, teori ve teknikte diğer astrologlardan önemli ölçüde saptığı için, bazıları onun pratik bir astrolog olduğundan şüphe duydu. Tetrabiblos'ta astroloji lehine uzun bir tartışma yaptığında ve geleneğin sunduğundan daha iyi yöntemlere sahip olduğunu iddia ettiğinde bu iddiayı desteklemek zordur. Ona "astrolog olmayan" demektense "revizyonist" demek en iyisi gibi görünüyor. Düzeltmeleri ve nedensel dili, konumunu Plotinus ve diğer filozofların sonraki saldırılarına karşı savunmasız hale getiriyor. Ptolemy'nin reddettiği yöntemler, Hermetik Nechepso/Petosiris metnine kadar izlenebilecek materyali, özellikle de Lotların (klKroi) kullanımını ve haritanın kardeşler, hastalık, seyahat gibi hayattaki konulardan sorumlu on iki yere (topoi) bölünmesini içerir. , vesaire. Kura, haritada tipik olarak iki gezegenin konumlarından ve yükselen burcun derecesinden hesaplanan noktalardı. Ayrıca zodyakın çeşitli alt bölümlerini ve neredeyse tüm numerolojik temelli yöntemleri reddeder. Bu yöntemlerin itibarsız olduğunu düşündü ve

keyfidir çünkü gezegenlerin ve yıldızların gerçek gözlemlerinden çıkarılırlar. (Harmonica adlı çalışmasında ampirik gerekçelerle Pisagor müzikolojisini de reddettiği burada not edilebilir).

Ptolemy, Birinci Kitabın başında, gezegenlerin ve yıldızların birbirleriyle olan ilişkilerinin (astronomi) incelenmesinin, "çevreledikleri" (kalay) şeylerin değişikliklerine dayanan daha az mükemmel tahmin sanatı için kullanılabileceğini söylüyor. emperiekhomenori). Astrolojik tahmin sanatının zorluğunun, eleştirmenleri bunun yararsız olduğuna inandırdığını belirtiyor ve onun yararlılığı ve yararlılığı lehinde tartışıyor. Astrolojinin

başarısızlığından kötü ve sahte uygulayıcıları sorumlu tutuyor. Argümanın geri kalanı, Posidonius tarafından popüler hale getirilen doğal kozmik sempatiyi içeriyor. Güneş, Ay ve yıldızların doğal olaylar, hava durumu ve mevsimler üzerindeki etkisi, erkeklerin de bu doğal ortam (ton periekhori) nedeniyle mizaç olarak etkilenme olasılığını beraberinde getirir. Doğum yeri ve zamanı ile ilgili çevre koşulları, karakter ve mizaç için bir faktöre katkıda bulunur (daha önce Ocellus'ta bulduğumuz gibi). Ayüstü hareketler mükemmel ve mukadder iken, ayaltı kusurlu, değişken ve ek nedenlere tabidir. Hava ve mevsimler gibi doğal olaylar, insanoğlunun yaşamındaki olaylara göre ek nedenlerle daha az karmaşıktır. Yetiştirme, gelenek ve kültür, bir bireyin kaderine katkıda bulunan ek tesadüfi nedenlerdir. Eleştirmenleri, astrologların modern astrolojide 'soğuk okuma' denilen şeyi yapmak yerine bu faktörlerin bilgisiyle tahminlerine başlamalarına izin vermeye teşvik ediyor gibi görünüyor. Karşı çıktığı eleştiri, Yeni Akademi'den daha önceki argümanları detaylandıran Sextus Empiricus gibi Şüphecilerinkidir.

Ptolemy'nin astrolojinin yararlı ve faydalı olduğuna dair argümanları şunlardır: 1) Kişi, insani ve ilahi şeyler hakkında bilgi edinir. Bu, zenginlik veya şöhret gibi kazançlar için değil, kendisi için bilgidir. 2) Önbilgi

ruhu sakinleştirir. Bu, Stoacı etikten gelen temel bir argümandır. 3) İlâhî zaruretten başka sebeplerin de olduğu bu çalışmadan anlaşılmaktadır. Göklerdeki bedenler mukadder ve düzenlidir, fakat yeryüzündeki "ilk sebepler"i yukarıdan almalarına rağmen değişkendirler. Bu yine Ocellus'ta bulunan Neopythagorasçı Platonizme karşılık gelir. Bu ilk nedenler, ikincil nedenleri geçersiz kılabilir ve doğal afetlerde bireyin kaderini kapsayabilir. Batlamyus'un gezegenlerin ve yıldızların yararlı veya zararlı doğalarının temeli olan doğasına ilişkin atıfı, kendisinden önceki Ocellus gibi ısıtma, kurutma, nemlendirme ve soğutmadır. Her burçtaki yıldızlar da gezegenlere aşinalıklarına (pikeitis) bağlı olarak bu niteliklere sahiptir. Gezegen ilişkilerinin temeli olan burçlar arasındaki geometrik açılar, ayrıca müzik teorisi ve işaretlere eril veya dişil atama tarafından belirlenen 'aşinalık'

üzerine kuruludur. Altmışlık ve üçgen yönlerin uyumlu olduğunu ve dörtgen ve karşıtlığın uyumsuz olduğunu düşünüyor.

Tetrabiblos'un 2. Kitabı, hava durumu, etnoloji ve astro-korografi için astrolojik anlamlar üzerine materyal içerir. Ptolemy, astrolojik bir korografiyi (zodyak burçlarına atanan coğrafi bölgeler) tanımlayan ilk kişi değildir ve onun atamaları, Dorotheus, Teukros, Manilius ve Paulus Alexandrinus'ta bulunanlardan önemli ölçüde farklıdır. 3. ve 4. Kitap, doğum astrolojisindeki çeşitli konuları tahmin etme yöntemlerinden oluşur. Çalışmalarında, daha önceki yazarlarda bulunan katarşik astroloji yoktur. Ptolemy, Hipparchus'un 'ekinoksun devinimini', yani yıldızların arka planına karşı değişen mevsimsel referans noktasını hesaba katmak için değiştirilmiş burcunu kullanan ilk astrologdur. Bu zodyak, ilkbahar ekinoksunu on iki takımyıldızdan birinin başlangıcı yerine başlangıç noktası olarak kullanır. (Bu ' tropikal 'burç, Batı astroloji pratiğinde günümüze kadar standart haline gelecekti. Astrolojinin modern muhalifleri tipik olarak zodyak "burçlarının" artık yıldız takımyıldızlarıyla uyuşmadığı gerçeğine işaret ederek presesyon 0'ı kullanırlar.) Diğer astrologlar, kısa süre sonra olanlar da dahil Ptolemy'den sonra, ya Hipparchus'un gözleminin farkında değillerdi ya da bu düzeltmeyi yapmayı önemli bulmadılar. Valens, Hipparchus'un başka bir yöntemini kullandığını iddia ediyor, ancak burcunu ilkbahar noktasına ayarlayıp ayarlamadığı tartışmalı. Ptolemy'nin ikinci yüzyılın diğer astrologları üzerinde hiçbir etkisi olmadı, çünkü muhtemelen metinleri henüz dolaşımda değildi.

Ptolemy'nin çalışmasında işaretlerin dilini ve astral kehaneti bulamıyoruz, ancak nedensel bir dil ve gezegenler arasındaki ilişkiler, hava durumundan mevsimlere ve insan mizacına kadar yeryüzünde doğal aktiviteye neden oluyor. Bununla birlikte, Ptolemy, tahminin yanılabilirliğini savunur ve bu nedenle katı bir astral determinist olarak kabul edilemez, ancak bir bilgi aracı olarak astrolojinin gelişmiş tekniklerle daha doğru hale getirilebileceğine ve yanılabilirlik açığını kapatabileceğine inanmıştır. Yıldızların neden olduğu fikri, Ptolemy'de orijinal

değildir ve Aristoteles'in sürekli neslin nedeni olarak göklerin ebedi dairesel hareketlerinden yola çıkan Peripatetik düşünürler için kabul edilebilir bir fikirdir (Üreme ve Yozlaşma Üzerine (336b 15 ft). Yine de Ptolemy için, astroloji uygulamasının bir gerekçesi olarak bu fikir, muhtemelen Ocellus gibi Peripatetik etkisindeki Neopisagorcular aracılığıyla filtrelendi. Ptolemy'nin argümanları, Aphrodisias'lı İskender, Plotinus ve erken dönem Kilise Babaları tarafından yapılan müteakip saldırıların hedefi olmuş olabilir.

İçindekiler Tablosuna Geri Dön

e. Vettius Valens

Antakyalı Vettius Valens'in Anthologiarum adlı eseri (MS 152-162 yılları arasında yazılmıştır) birkaç nedenden dolayı önemlidir. Nechepso ve Critodemus gibi daha eski yazarların parçalarını ve astronomi tarihinin incelenmesi için önemli olan çok sayıda yıldız falını içerir. Aynı zamanda uygulamanın ayrıntılarını ve uygulayıcının zihnini en iyi örnekleyen bir astroloji yazarıdır. Öğretmen aramak için geniş çapta seyahat ettikten sonra, diğer astrolojik metinlerde bulunmayan teknikleri sergiliyor ve bu da çok fazla bölgesel çeşitliliği gösteriyor. Kaynakları arasında şu astrolog ve astronomlardan (alfabetik sırayla) bahseder: Abram, Apollinarius, Aristarchus, Asclation, Asklepius, Critodemus, Euctemon, Hermeias, Hermes, Hermippus, Hipparchus, Hypsicles, Kidenas, Meton, Nechepso, Petosiris, Phillip , Orion, Seuthes ve Soudines, Thrasyllus, Timaeus, Zerdüşt. Valens, yöntemleri test ettiğini ve çok fazla zahmet ve deneyimle yöntemler hakkında yargıda bulunma avantajına sahip olduğunu iddia etti (çapraz başvuru 6.9). Zaman zaman teknik malzemeyi felsefi inançlarıyla ilgili düşüncelerle karıştırıyor. Felsefi eğilimi, Ptolemy'ninkinden çok daha az karmaşıktır, çünkü esas olarak Stoacı etiğe dayanmaktadır. Örneğin, Güneş'i Nous ile ilişkilendirmesi (1.1), Neopisagorcu/Orta Platonik köklerin kalıntılarını sergiler (bkz. Plutarch), ancak astroloji için bilinçli gerekçelendirmesi

Stoacılığa dayanır. Stoacı etiğe göre elimizde olan (ephf hKmin), kendimizi kadere nasıl uydurduğumuz ve onunla uyum içinde yaşadığımızdır. Valens, değişmez kaderi değiştiremeyeceğimizi, ancak bize verilen rolü nasıl oynayacağımızı kontrol edebileceğimizi savunuyor (5.9). Cleanthes, Euripides'ten alıntı yapıyor, ve Kader üzerine Homer (6.9; 7.3), kişinin Kaderin belirlenmiş rotasından sapmaması gerektiğini vurgular. Valens, astrolojiyi dini bir uygulama olarak ele alan bir 'astral dindarlık' duygusunu sürdürüyor ve 7. Kitabın girişinde Güneş, Ay, gezegenler ve zodyak burçları üzerine gizlilik yemininde örnekleniyor. Astrolojinin sırlarını eğitimsiz veya deneyimsiz kişilere ifşa etmeyeceğine yemin et (tois apendeutois k amuKtois\ ve kişinin ilk eğitmenine saygı göster, aksi takdirde başlarına kötü şeyler gelecektir. Kitap 5.9'da, kehanet lehine Stoacı bir argüman sunar. astroloji Kaderin hükmettiği sonuçların değişmez olduğunu düşünür, ve zorunluluk yardımcıları olarak hareket eden Umut (Elpis) ve Talih (TukhK) tanrıçaları, kaderin dönüşleri ve beklentileri tarafından yaratılan arzularla erkekleri köleleştirir. Bununla birlikte, kehanetle uğraşanların "ruh sakinliği" vardır (atarakhxn\ talihe ya da umuda aldırış etmez, ne ölümden korkar ne de ölüme yatkındır). yağcılık ve "kaderin askerleri"dir (stratirtai îks heimarmenKs). Valens başka yerlerde katarşik astroloji için teknikler verirken (5.3; 9.6), hiçbir ritüelin veya fedakarlığın kişinin doğum haritasındaki kaderi değiştiremeyeceğini belirtir. Ayrıca, aynı anne babadan doğan iki çocuğun farklı tabiatlarını açıklamak için doğum zamanını da dikkate alır. Astrolojiye olan dini yaklaşımına uygun olarak, onu "ölümsüzlüğü paylaşabilmeleri için tanrı tarafından insanlara teslim edilen kutsal ve saygıdeğer bir öğrenme" olarak ele alıyor. Ptolemy gibi Valens de tahminlerdeki kusurları, özellikle de bazı öğrencilerin dikkatsizliği ve yüzeyselliğini astrologlara yükler.

Ptolemy ve Valens, ikinci yüzyılda astrolojinin temsilcileri olarak duruyor, ancak çalışmaları en öne çıkanları değildi. Astrolojik kavramlar büyü, Hermetizm, Gnostisizm, Ofitler gibi Gnostik Hıristiyan mezheplerinde ve Chaldaean Oracles'ın yazarı tarafından da kullanılmıştır. İkinci yüzyılın diğer bilinen

astrologları arasında Atinalı Antiochus ve Manetho (Mısırlı tarihçi ile karıştırılmamalıdır) yer alır. Bir ek astrolog, Firmicus Matemus adlı felsefi pozisyonu nedeniyle tedavi edilecek. Neoplatonik teorilerden etkilendiği için, aşağıda Neoplatonizm bölümüne dahil edilecektir.

İçindekiler Tablosuna Geri Dön

5. şüpheciler

Daha önce bahsedilen, Pliny'nin astrolojinin bazı yöntemlerini kabul etmesi ve numerolojiye dayalı diğerlerini reddetmesidir. Benzer şekilde, Ptolemy'nin zodyakın alt bölümlerine dayalı çeşitli yöntemleri ve gezegen sayılarına dayalı manipülasyonları reddetmesi de vardı. Astrolog olarak hem o hem de Valens, diğer uygulayıcıları ya kalitesiz yöntemler ya da kasıtlı aldatmacayla eleştirdiler ve kehanet biçimlerini astroloji olarak gösterdiler. Valens, 'Barbarca' öğretilerini hesaplamalarda Yunanlılarmış gibi süsleyenleri, belki de sık sık kötülenen 'Keldaniler'e atıfta bulunarak uyaracak kadar ileri gitti (Anlhologiarum, 2.35). MÖ birinci yüzyılın ortalarında bir astronom olan Rodoslu Geminus, astrolojinin bazı ilkelerini, özellikle gezegenlerin 'geometrik ilişkileri'nin etkisini kabul ederken, sabit yıldızlardan yayılan yayılımların nedensel etkisi gibi diğerlerini reddeder. Midde Stoacı Panaetius'un, büyük olasılıkla zamanın diğer astronomları gibi astroloji uygulamasını astronomiden ayırmaya çalışan astronom arkadaşı Scylax'ın etkisiyle astrolojiyi reddettiği de biliniyor. Astrolojiye karşı olan argümanlar iki kategoriden birinde gruplandırılabilir (gerçi bunları sınıflandırmanın başka yolları da vardır): astrolojinin veya astrologların etkinliğini reddedenler; ve astrolojinin 'işe yaradığını' kabul eden ancak uygulamanın ahlakını sorgulayanlar. İkinci türden argümanlar, astrolojiyi katı bir kaderciliği varsayan bir yaşam pratiği türü olarak görenleri içerir. Astrolojiye karşı en eski argümanlardan bazıları, MÖ 2. yüzyılda şüpheci Yeni Akademi tarafından başlatıldı. Ahlaki veya etik gerekçelerle astrolojiye karşı çıkan argümanlar, İskenderiyeli Origen ve diğer Kilise Babaları gibi

Hıristiyan ilahiyatçılarda çoğalacaktır. Astroloji, Neoplatonistler için önemli bir konu haline gelecekti, bazıları onu reddediyor ve diğerleri katı bir kadercilik bağlamında olmasa da onu kucaklıyordu.

İçindekiler Tablosuna Geri Dön

a. Yeni Akademi (Carneades)

Astrolojinin etkinliğine karşı en eski argümanlar, şüpheci Yeni Akademi'nin dördüncü başkanı Carneades'e (yaklaşık MÖ 213-129) kadar izlendi (çapraz başvuru Cramer, s. 52-56). Öncelikle Stoacı determinizme karşı özgür iradenin bir savunucusu olarak, Carneades'in astrolojiye karşı çıkan diğer filozofları etkilemiş olması muhtemeldir. Hiçbir yazı bırakmayan Carneades'in argümanları şu şekilde yeniden inşa edildi:

1. Doğum anında kesin astronomik gözlemler imkansızdır (ve astrolojik teknikler bu tür kesinliğe bağlıdır).
2. Aynı zamanda doğanların farklı kaderleri vardır (ampirik olarak gözlemlendiği gibi)
3. Aynı zamanda veya yerde doğmayanlar genellikle aynı ölüm zamanını paylaşırlar (doğal afetlerde olduğu gibi)
4. İnsanlarla aynı zamanda doğan hayvanlar (katı astrolojik kaderciliğe göre) aynı kaderi paylaşacaktı.
5. Farklı etnik kökenlerin, geleneklerin ve kültürel inançların varlığı, astrolojik kadercilikle bağdaşmaz.

Astrologlar, son argümana, bir halkın astral tipolojisini gösteren ve 'dünyevi' astroloji amacıyla kullanılan, tüm uluslar için tahminler olan astro-coğrafya veya astro-korografiyi (belki de Posidonius kadar erken bir tarihte) dahil ederek yanıt vereceklerdi. bu da ikinci argümanı açıklayacaktır. Astro-korografi, Babil'li Teukros ve Manilius kadar erken bir tarihte bulunabilir, ancak Posidonius'un selefi Mallos'lu Cratos'a kadar izlenebilir.

İçindekiler Tablosuna Geri Dön

b. Sextus Empiricus

Yaklaşık üç yüzyıl sonra, Pyrrhon'lu şüpheci Sextus Empiricus, " Astrologlara Karşı " (Pros astrologous, Pros mathKmatikous'un 5. Kitabı)'nda bu argümanları detaylandıracaktı. Önce bir doğum haritası çizme prosedürünü ve astrolojinin temel unsurlarını, gezegenlerin yerlerini (topoi\ gezegenlerin yararlı ve zararlı doğasını ve gezegenlerin gücünü belirleme kriterlerini) ana hatlarıyla belirtir. Ayrıca astrologlar arasındaki anlaşmazlıkları da not eder. , özellikle burçların alt bölümleriyle ilgili olarak, Ptolemy tarafından da belirtilen bir anlaşmazlık.

Sextus önce astrolojiye karşı tipik argümanları not eder: 1) dünyevi şeyler göksel şeylere gerçekten sempati duymaz. Anatomiden bir örnek kullanır, yani vücudun baş ve alt kısımları bir bütünlükleri olduğu için sempati duyarlar ve bu birlik göksel/yeryüzü uyumundan yoksundur; 2) Bazı olayların zorunlulukla, bazılarının tesadüfen, bazılarının ise eylemlerimize göre gerçekleştiği kabul edilir. Gerekli olaylar hakkında tahminler yapılırsa, bunlar işe yaramaz; tesadüfi olaylar ise, o zaman imkansızdırlar; eğer bizim irademize göreyse (para hianas), o zaman hiçbir şekilde önceden belirlenmemiş. Eğer söylediği gibi, bunlar çoğunluğun argümanlarıysa, o zaman kozmik sempati teorisine ve üç nedenden herhangi biri veya tümü tarafından belirlenen olaylara ilişkin tahminin (herhangi bir kehanet biçimi) kullanımına yönelik bir saldırı vardı. Bu, gezegenlerin ve yıldızların ay altı alemde gerekliliği belirleyen sebepler olma ihtimalini ortadan kaldırır ve astrolojiyi katı bir determinizm biçimi olarak sunar. Sextus, Cameades'ten kaynaklandığı düşünülen beş eleştiri de dahil olmak üzere daha spesifik bir dizi eleştiri sunarak devam ediyor. Özellikle doğum zamanını veya gebe kalma zamanını belirlemek için kullanılan alet ve ölçülerin yanlışlığına odaklanmaktadır. Bu eleştirilere, astrologların erkeklerin şekillerini ve karakterlerini (tas morphas kai ta Kthic) zodyak burçlarının özellikleriyle ilişkilendirdiklerini ve örneğin Aslan'ın cesaretle ilişkilendirilirken aynı derecede erkeksi bir hayvan olan Boğa'nın neden sorgulanabileceğini ekliyor. , astrolojide dişildir. Başak burcuna sahip olanlar düz saçlı, parlak gözlü, Beyaz tenli; Etiyopyalı Başakların olup olmadığını merak ediyor. Sextus, gezegenlerin hizalanmasından elde edilen tahminlerin ampirik gözleme dayanamayacağı argümanını ekler çünkü aynı konfigürasyonlar 9977 yıl boyunca tekrarlanmaz (Büyük Yıl için bir hesaplama. Bu tür birçok hesaplama Helenistik ve Geç Helenistik dönemlerde mevcuttur, kesin olarak döngünün uzunluğu tartışıldı).

İçindekiler Tablosuna Geri Dön

6. Astrolojinin Hermetik ve Gnostik Teorileri

Tipik olarak "teknik" astronomik ve büyülü parçalardan daha sonra ortaya çıkan Hermetik gelenek metinleri olan "felsefi" Hermetika, "Gnostik" olarak bilinen başka bir heterojen metin grubuyla ortak astrolojik imgeleri paylaşır. (Orta Platonizm ve Gnostisizm'de Hermetizm ve Gnostisizm hakkında daha fazla bilgi edinin). Her iki koleksiyonda da mevcut olan bir faktör, gezegenlerin ve diğer göksel varlıkların baskıcı güçler veya bağlayıcı güçler olarak görüldüğü kozmoloji ve eskatolojilerde gezegenlerin ve yıldızların oynadıkları roldür; serbest bırakmak gerekir.
Kader (HeimarmenK), Hermetik metinlerde önemli bir rol oynar ve astroloji bazen, bir insanın ölümlü kısmının doğumda maruz kaldığı Kader bilgisi olarak kabul edilir (çapraz başvuru Stobaei Hermetica, Alıntı VII). Gezegenlerin, Tanrı'nın takdirine (pronoia) bağlı güçler olan Kader ve Zorunluluğa boyun eğdiği söylenir. Poimandres metninde, Tanrı insanı kendi suretinde yarattı, ama aynı zamanda hükümeti Kader olan yedi yöneticiyi (gezegenleri) yaratan bir yaratıcı tanrı (demiurge) yaptı. İnsan iki yönlü olduğundan, hem ölümsüzdür hem de göksel hükümetin üzerindedir ve ölümlüdür, bu nedenle sistem içinde bir köledir, çünkü o, gezegenlerin her birinin doğasını biraz paylaşır. Ölümsüz, entelektüel ve ilahi benliğinin farkına varan bireyin ruhu, ölümle birlikte yükselir. iniş sırasında biriken çeşitli nitelikleri yavaş yavaş teslim ederken: beden çözülmeye verilir; karakter (Kthos) daimon'a verilir (cf. Heraclitus, Fr. 119); ve yedi gezegensel bölgenin her biri aracılığıyla, her gezegenin negatif astrolojik anlamıyla (örneğin, Güneş'e karşı kibir, Jüpiter'e açgözlülük) ilişkin enkarne benliğin bir kısmı o bölgeye geri verilir. Sekizinci bölgeye vardığında, ruh kendi gücüyle (belki de kendi astral bedeni anlamına gelir) giyinirken, sekizincinin üzerindeki bölgede (Tanrı'da) tanrılaştırılır (bazı Gnostik metinler onuncu bir alemden de söz eder). O halde astrolojik kadercilik, uygun yeri kozmik düzenin üzerinde olan Platonik ölümsüz ruh tarafından değiştirilir. Herakleitos, Fr. 119); ve yedi gezegensel bölgenin her biri aracılığıyla, her

gezegenin negatif astrolojik anlamıyla (örneğin, Güneş'e karşı kibir, Jüpiter'e açgözlülük) ilişkin enkarne benliğin bir kısmı o bölgeye geri verilir. Sekizinci bölgeye vardığında, ruh kendi gücüyle (belki de kendi astral bedeni anlamına gelir) giyinirken, sekizincinin üzerindeki bölgede (Tanrı'da) tanrılaştırılır (bazı Gnostik metinler onuncu bir alemden de söz eder). O halde astrolojik kadercilik, uygun yeri kozmik düzenin üzerinde olan Platonik ölümsüz ruh tarafından değiştirilir. Herakleitos, Fr. 119); ve yedi gezegensel bölgenin her biri aracılığıyla, her gezegenin negatif astrolojik anlamıyla (örneğin, Güneş'e karşı kibir, Jüpiter'e açgözlülük) ilişkin enkarne benliğin bir kısmı o bölgeye geri verilir. Sekizinci bölgeye vardığında, ruh kendi gücüyle (belki de kendi astral bedeni anlamına gelir) giyinirken, sekizincinin üzerindeki bölgede (Tanrı'da) tanrılaştırılır (bazı Gnostik metinler onuncu bir alemden de söz eder). O halde astrolojik kadercilik, uygun yeri kozmik düzenin üzerinde olan Platonik ölümsüz ruh tarafından değiştirilir. ruh, sekizincinin üzerindeki bölgede (Tanrı'da) tanrılaştırılırken (bazı Gnostik metinler ayrıca onuncu bir alemden söz eder) kendi gücüyle (belki de kendi astral bedeni anlamına gelir) giyinir. O halde astrolojik kadercilik, uygun yeri kozmik düzenin üzerinde olan Platonik ölümsüz ruh tarafından değiştirilir. ruh, sekizincinin üzerindeki bölgede (Tanrı'da) tanrılaştırılırken (bazı Gnostik metinler ayrıca onuncu bir alemden söz eder) kendi gücüyle (belki de kendi astral bedeni anlamına gelir) giyinir. O halde astrolojik kadercilik, uygun yeri kozmik düzenin üzerinde olan Platonik ölümsüz ruh tarafından değiştirilir.

Astroloji, ölümlü bedendeyken mizacı ve yaşamı etkiler, ancak nihai olarak ruhu etkilemez. Astrolojiyi içeren bir başka Hermetik metin, Tat'a Hermes Dağı'ndaki Gizli Vaaz'dır (Corpus Hermeticum, Kitap XIII). Burada hayat veren zodyak, insanı yanıltan on iki azap veya tutku yaratmaktan sorumludur. Bu on ikili, özdenetim, neşe ve ışık gibi Tanrı'nın on gücünün üstesinden gelir. Stobaei Hermetica'nın XXIII. Alıntısında, zodyakın (hayvanlara) hayat vermekten sorumlu olduğu düşünülürken, her gezegen doğasının bir kısmını insana katkıda bulunur. Bu örnekte ve Alıntı XXIX'de olduğu gibi, gezegenlerin katkıda bulunduğu şey tamamen ahlaksızlık değil,

astrolojik teorideki her gezegenin doğasına tekabül eden bir şekilde hem iyi hem de kötüdür. Hermes'ten Tat'a Söylevler, Mısır dininin bir kalıntısı olan ve Helenistik astrolojiye dahil edilmiş otuz altı dekan üzerine bir tartışmadır. Dekanlar, zodyakın üzerinde ikamet eden koruyucu tanrılardır ve eterde ikamet eden hizmetkarlar ve askerler tarafından eklenirler, depremler, kıtlıklar ve siyasi ayaklanmalar gibi toplu olayları etkilerler.
Ayrıca, dekanların gezegenlere hükmettiği ve dünyaya iyi ve kötü iblisler ektiği söylenir. Kader bu Hermetik yazıların ayrılmaz bir parçası olmasına rağmen, görünen o ki ruhun Kaderi yenmesine yardım etmeyi amaçlayan Hermetik bilginin aktarımı seçilmişler içindir, çünkü kötülüğe meyleden çoğu insan, kötülüğe meylettiği için kendi sorumluluklarını inkar eder. kötülük ve adaletsizlik (Alıntı VI). Bu, astral kadercilik ışığında yapılmış olsa da, Stoacı determinizme karşı kullanılan Tembel Adam Argümanının yeniden şekillendirilmesidir.

Çoğunlukla Irenaeus'tan bilgi alan Hippolytus, Christian Marcion ve takipçilerinin mezheplerinde Pisagor numerolojisi ve astroloji sembolizmini kullandıklarını ve ayrıca astrocoğrafya kullanarak dünyayı on iki bölgeye ayırdıklarını anlatır (6.47-48). Babil'in Teukros'unda bulunana benzer bir astronümeroloji tablosu kullanmış olabilirler. Fibionitler gibi bazı Gnostik mezhepler, Hıristiyan Marcionitler gibi zodyakın her derecesini belirli bir tanrı veya daimon ile ilişkilendirdiler. Zodyakın tek dereceleri
*(tek sesli)*her gezegen tarafından yönetiliyordu. Astrologlar, İskenderiyeli Paul'ün derlemesinde ana hatları çizilen çeşitli yöntemlerle her dereceyi bir gezegene atadılar. Gnostikler için dereceler, gezegenlerin kirli işlerini yapan, Ogdoad, Decade ve Dodecade tarafından üretilen ontolojik ölçekte daha yüksek varlıklar tarafından yönetilen ve nihayetinde kozmik bir yöneticiye veya Demiurge, tipik olarak laldabaoth olarak adlandırılır, ancak her mezhebin kozmo-mitolojisinin belirli versiyonuna göre değişir. Astrologlar ve Gnostikler zodyaktaki bu bölümleri aynı şekilde kullanmamış olmaları muhtemeldir. Gezegenlerin zodyakın bölümlerine atanması, tipik olarak

astrolojide gezegenlerin göreli gücünü belirlemek için kullanılır ve Critodemus örneğinde (aktaran Valens, 8.26), yaşam uzunluğunu belirlemek için bir teknikte. Monomoiria, Gnostik ve/veya Hermetik yazarlarda, onları alt etmek için baskı yapan güçler hakkında bilgi edinmek amacıyla kullanılmış olabilir.

İkinci yüzyıla ait bir metin olan ve Numenius'un etkisini taşıdığı düşünülen Chaldaean Oracles'da, Hermetik külliyatında bulunana benzer bir kozmos görüşü bulunur. Bununla birlikte, yukarıdan gelen ilahi etkilere, ilahi olanı dünyevi alemden ayıran ve Kaderi yöneten Hekate aracılık eder. Kader, Doğanın bir gücüdür ve bir insanın irrasyonel ruhu ona bağlıdır, ancak rasyonel ruhu kullanan bedensel ve zihinsel arınmanın teurjik uygulamaları, küreler aracılığıyla yükselişe, anlaşılır ruhun meskenine hazırlıktır. ve Baba Tanrı. Kahinler, Gnostik ve Hermetik metinlerle zodyak, gezegenler ve iblisler de dahil olmak üzere bir güçler hiyerarşisini paylaşır.

İçindekiler Tablosuna Geri Dön

7. Neoplatonizm ve Astroloji

Neoplatonizmtipik olarak Plotinus'tan kaynaklandığı düşünülmektedir; Her Geç Hellenistik felsefe ve din gibi onun felsefesi de bir boşlukta gelişmedi. Plotinus, Orta Platoncular Numenius ve Albinus'un yanı sıra Aristotelesçi, Neopisagorcu, Gnostik ve Stoacı felsefelerle tanıştı. Numenius (fl. 160-180 CE), Hermetik ve Gnostik kozmolojilerle, insan ruhunun kozmosta (Yengeç Kapısından geçerek) indiği, ilahi yaşamının hafızasını kaybettiği ve düzenini gezegenlerden aldığı fikrini paylaşır. . Gezegenlerin nitelikleri yine astrolojiktir, ancak en yüksek gezegen küresinde anlaşılır alemden olan mesafeye bağlı olarak dereceye göre değişir, Satürn akıl ve anlayış sunarken, en düşük seviyede Ay fiziksel bedenin büyümesine katkıda bulunur. Yükseliş sırasında, yargıçlar her gezegen küresine yerleştirilir; ruh eksik bulunursa, Ay ile Dünya arasındaki suların üzerinde Hades'e geri döner, sonra erdemde düzeltilene kadar çağlar boyunca reenkarne olur (Platon'un Devlet'indeki Er Efsanesine dayanarak 10.614-621).

Kozmolojik şemalar, özellikle de Orta Platoncu, Gnostik ve Neopisagorcu düşünürlerdeki ontolojik hiyerarşiler, aşkın ruh kozmosta alçalıp yükseldiği ve kişinin kendi eylemleri gelecekteki ontolojik durumu belirler. Bu bağlam, Neoplatonik felsefeyi astroloji ve kadercilikle zor bir ilişkiye sokmaktadır. Plotinus, ruhun ve kozmosun ontolojik statüsünü tersine çevirmesi bakımından benzersizdir, çünkü Tüm-Ruh (Dünya-Ruhu, Nous) kozmosun yaratıcısı ve yöneticisidir, ancak onun bir parçası değildir. Ruhu kozmosun ve zamanın düzeninin üzerine çıkaran felsefesi, astrolojiye karşı bazı argümanlarının temelini oluşturur.

İçindekiler Tablosuna Geri Dön

a. Plotinos

Plotinos(MS 204-270), Emead 3.1 "On Fate"de astroloji konusunu ele alır ve daha sonraki Emead 2.3, "Yıldızlar Neden Olur?" (kronolojik olarak, 52. inceleme veya sondan üçüncü). İlk metinde Plotinus, bazılarının göksel döngünün her şeye hükmettiğine ve gezegenlerin ve yıldızların konfigürasyonlarının tüm bu kader yapısındaki tüm olayları belirlediğine inandığını belirtir (3.1.2). Daha sonra, hayvanların ve bitkilerin de göksel cisimlerin sempatik etkisi altında olduğu ve dünyanın bölgelerinin de aynı şekilde etkilendiği (3.1.5) Stoacı kozmik sempati teorisine (sumpnoia) dayanan bir astrolojiyi detaylandırır. Birçok astrolog, ülkeleri burçlara karşılık gelen astrolojik bölgelere ayırdı (bkz. Manilius Astronomica, 4.744817). Plotinus kısaca, bu katı determinizmin bize hiçbir şey bırakmadığı ve bizi "yuvarlanan taşlar" (litouspheromenois - bu, Stoacılıktaki yuvarlanan silindir örneğini anımsatır) olarak bıraktığı argümanlarını kısaca sunar. İkinci olarak, mizaç ve görünüş üzerinde anne ve babanın etkisinin yıldızlardan daha kuvvetli olduğunu söyler. Üçüncüsü, Yeni Akademi argümanını anlatırken, aynı zamanda doğan insanların aynı kaderi paylaşmaları gerektiğini (ama paylaşmamalarını) söylüyor. Bu göz önüne alındığında, gezegenlerin tahmin amaçlı kullanılabileceğini, çünkü kuş kehanetleri gibi kehanet için kullanılabileceğini savunuyor (3.1.6; 3.3.6; 2.3.7-8). Bununla birlikte, her bir parçanın bütüne katıldığı canlı kozmosun organizmasındaki ardışık nedenler dizisini çözmek insanüstü bir çaba gerektireceğinden, kehanetin bunlara neden demesine yer yoktur. bu katı determinizm bize hiçbir şey bırakmaz ve bizi "yuvarlanan taşlar" (litouspheromenois - bu, Stoacılıktaki yuvarlanan silindir örneğini anımsatır) olmaya bırakır. İkinci olarak, mizaç ve görünüş üzerinde anne ve babanın etkisinin yıldızlardan daha kuvvetli olduğunu söyler. Üçüncüsü, Yeni Akademi argümanını anlatırken, aynı zamanda doğan insanların aynı kaderi paylaşmaları gerektiğini (ama paylaşmamalarını) söylüyor. Bu göz önüne alındığında, gezegenlerin tahmin amaçlı kullanılabileceğini, çünkü kuş kehanetleri gibi kehanet için

kullanılabileceğini savunuyor (3.1.6; 3.3.6; 2.3.7-8). Bununla birlikte, her bir parçanın bütüne katıldığı canlı kozmosun organizmasındaki ardışık nedenler dizisini çözmek insanüstü bir çaba gerektireceğinden, kehanetin bunlara neden demesine yer yoktur. bu katı determinizm bize hiçbir şey bırakmaz ve bizi "yuvarlanan taşlar" (litouspheromenois - bu, Stoacılıktaki yuvarlanan silindir örneğini anımsatır) olmaya bırakır. İkinci olarak, mizaç ve görünüş üzerinde anne ve babanın etkisinin yıldızlardan daha kuvvetli olduğunu söyler. Üçüncüsü, Yeni Akademi argümanını anlatırken, aynı zamanda doğan insanların aynı kaderi paylaşmaları gerektiğini (ama paylaşmamalarını) söyler. Bu göz önüne alındığında, gezegenlerin tahmin amaçlı kullanılabileceğini, çünkü kuş kehanetleri gibi kehanet için kullanılabileceğini savunuyor (3.1.6; 3.3.6; 2.3.7-8). Bununla birlikte, her bir parçanın bütüne katıldığı canlı kozmosun organizmasındaki ardışık nedenler dizisini çözmek insanüstü bir çaba gerektireceğinden, kehanetin bunlara neden demesine yer yoktur. mizaç ve görünüş üzerinde yıldızların etkisinden daha güçlü anne ve baba etkisinin olduğunu söylüyor. Üçüncüsü, Yeni Akademi argümanını anlatırken, aynı zamanda doğan insanların aynı kaderi paylaşmaları gerektiğini (ama paylaşmamalarını) söyler. Bu göz önüne alındığında, gezegenlerin tahmin amaçlı kullanılabileceğini, çünkü kuş kehanetleri gibi kehanet için kullanılabileceğini savunuyor (3.1.6; 3.3.6; 2.3.7-8). Bununla birlikte, her bir parçanın bütüne katıldığı canlı kozmosun organizmasındaki ardışık nedenler dizisini çözmek insanüstü bir çaba gerektireceğinden, kehanetin bunlara neden demesine yer yoktur. mizaç ve görünüş üzerinde yıldızların etkisinden daha güçlü anne ve baba etkisinin olduğunu söylüyor. Üçüncüsü, Yeni Akademi argümanını anlatırken, aynı zamanda doğan insanların aynı kaderi paylaşmaları gerektiğini (ama paylaşmamalarını) söylüyor. Bu göz önüne alındığında, gezegenlerin tahmin amaçlı kullanılabileceğini, çünkü kuş kehanetleri gibi kehanet için kullanılabileceğini savunuyor (3.1.6; 3.3.6; 2.3.7-8). Bununla birlikte, her bir parçanın bütüne katıldığı canlı kozmosun organizmasındaki ardışık nedenler dizisini çözmek insanüstü bir çaba gerektireceğinden, kehanetin bunlara neden demesine yer yoktur. gezegenlerin tahmin amaçlı kullanılabileceğini, çünkü

kuş kehanetleri gibi kehanet için kullanılabileceğini savunuyor (3.1.6; 3.3.6; 2.3.7-8). Bununla birlikte, her bir parçanın bütüne katıldığı canlı kozmosun organizmasındaki ardışık nedenler dizisini çözmek insanüstü bir çaba gerektireceğinden, kehanetin bunlara neden demesine yer yoktur. gezegenlerin tahmin amaçlı kullanılabileceğini, çünkü kuş kehanetleri gibi kehanet için kullanılabileceğini savunuyor (3.1.6; 3.3.6; 2.3.7-8). Bununla birlikte, her bir parçanın bütüne katıldığı canlı kozmosun organizmasındaki ardışık nedenler dizisini çözmek insanüstü bir çaba gerektireceğinden, kehanetin bunlara neden demesine yer yoktur.

Emead 2.3'te, argümanları iki türe ayrılabilir; birincisi, astrologlar tarafından kullanılan belirli doktrinlere ve dile doğrudan bir saldırı, ikincisi, yıldızların bireysel ruhun maddeye inişi üzerinde gördüğü rollerle ilgili. Platon'un Timaeus ve Republic 10'una uygun olarak. İlk argüman dizisinde, Plotinus teknik astrolojinin diline daha yakın bir aşinalık sergiliyor. Bu dilin bakış açısını gözlemciden gezegenlerin kendilerinden bakış açısına çevirir. Örneğin, gezegenlerin birbirlerini "gördüklerinde" birbirlerini etkilemelerini ve bir çift gezegenin birbirlerinin bölgesindeyken birbirlerine karşı zıt etkilere sahip olabilmelerini saçma bulmaktadır (2.3.4). değişen bakış açısı, onun gezegensel 'hairesis' e yönelik eleştirisidir. doktrin, öyle ki her gezegen doğal olarak gündüz veya gecedir ve kendi seçtiği alanda sevinir. Gezegenler için her zaman gündüz olduğunu söylüyor. Plotinus, felsefesiyle daha ilgili olarak, gezegenlerin ve yıldızların ontolojik durumları hakkında sorular sorar. Gezegenlerin ruhu yoksa, yalnızca bedensel doğayı etkileyebilirler. Eğer onlara ruh verilirse, etkileri sadece dünyadan çok uzak oldukları için değil, aynı zamanda etkileri bir karışım olarak yeryüzüne ulaşacağı için çok az olacaktır, çünkü birçok yıldız ve bir dünya vardır (2.3.12). Plotinus, gezegenlerin tanrı oldukları için ruh sahibi olduklarını düşünür (3.1.5). Ayrıca kötü gezegenler yoktur (astrologların iddia ettiği gibi Mars ve Satürn) çünkü onlar kutsaldır (2.3.1). Doğalarında kötülük nedeni yoktur, ve kendi mutlulukları üzerinde hiçbir etkimiz olmadığı için insanları cezalandırmayın (2.3.2). Astrologların

zodyak ve gezegenlere atfettiği ahlaki özelliklere karşı çıkan Plotinus, erdemin Tanrı'nın bir armağanı olduğunu ve ahlaksızlığın da ruh maddeye daldığında meydana gelen dış koşullardan kaynaklandığını savunur (2.3.9; 2.3.14).

Plotinus, insanların doğası gereği çifte varlıkları olduğunu, daha yüksek ruha ve daha düşük bedensel doğaya sahip olduklarını kabul eder, gezegenlerin de öyle olduğunu kabul eder. Rotalarındaki gezegenler, dünyadaki varlıklardan daha iyi bir konumdadır, ancak Akıl alemindeki varlıklar gibi (2.1) kendileri tamamen değişmez değildirler. Bu bağlamda, Platon'un Devlet 10'daki Kader Mili'ndeki yıldızların kişinin mizacına, özgür iradeye olan inancına katkısını karelemeye çalışır. Yıldızlardan karakterimizi (Kthk), karakteristik eylemlerimizi (KthKpraxeis) ve duygularımızı (pathk) alırız. Geriye 'biz'den (hKmeis) ne kaldığını sorar ve doğanın bize tutkuları (yol) yönetme (kratein) gücü verdiği yanıtını verir (2.3.9). Eğer bu ikiyüzlü insan, kâinat üstü akıl hayatı olan fazilete uygun yaşamıyorsa, o zaman "

Özetle, Plotinus, gezegenlerin ve yıldızların bireyin kaderi üzerindeki doğrudan nedenselliğine olan inanç olarak gördüğü şey için astrolojik teknik doktrinle alay ediyor. Ayrıca ilahi gezegenlere kötülük veya kötülük yapmanın atfedilmesini saldırgan buluyor. Bununla birlikte, gezegenlerin ve yıldızların kozmosun tüm vücudunun bir parçası oldukları ve tüm parçaların birlikte nefes aldığı (sumpnoia) ve bütünün uyumuna katkıda bulunduğu için kehanet için uygun olduğuna inanıyor (2.3.7). O halde gezegenler kendi kaprislerine ve arzularına göre hareket etmezler.

İçindekiler Tablosuna Geri Dön

b. Tire Porfirisi

Plotinus'un en tanınmış öğrencisi Surlu Porphyry (yaklaşık 232/3-304/5), astroloji konusunda oldukça farklı bir görüşe sahipti. Astroloji üzerine kayıp bir eser olan Introduction to

Astronomy in Three Books'u ('astronomi' kelimesi 'astroloji' anlamına gelir) yazdı ve bir Introduction to Ptolemy's Tetrabiblos (EisagxgK eis tKn ApotelesmatikKn tou Ptolemaiou) kitabını bir araya getirdi. Bu çalışmada, MS 2. yüzyılın sonlarına ait bir astrolog olan Atinalı Antiochus'tan yoğun bir şekilde yararlanır (ve bazı durumlarda doğrudan ondan kopyalar). Firmicus Matemus, Thebes'li Hephaistion, Rhetorius ve ortaçağ 'Palchus' gibi daha sonraki birkaç astrolog tarafından. Porphyry, Platonik eğitimine Plotinus altında devam etmeden önce Atina'da Longinus (Ammonius Saccas'ın başka bir öğrencisi) altında okurken Antiochus'un çalışmalarıyla karşılaşmış olabilir. Porphyry, astrolojiye olan inancını, bedenden ayrılabilen özgür, yüceltilmiş bir ruha olan Platoncu inançla uzlaştırmaya çalışır. Bir Pisagorcu olarak Porphyry,

erdemi ve Nous'un yaşamını teşvik eden et ve diğer vücuttan ayrılma yöntemleri. (bkz. Fırlatma Noktaları Zihin Alemine\ Marcella'ya Mektup, Perhiz Üzerine). Porphyry, yalnızca parçalarının mevcut olduğu daha önceki bir çalışmasında, Oracles'tan Felsefe Üzerine, tanrıların ve iblislerin, Stoacılardan kaynaklanan bir doktrin olan Kader tarafından kararlaştırılan olayları tahmin etmek için yıldızların hareketlerinin gözlemlerini kullandıklarını iddia eder. Astrologların bazen hatalı yorumlar yaptıkları için (astrolojinin ilkelerinin kendisinin yanlış olmadığını varsayarken) tahminlerinde yanıldığını iddia eder (cf. Amand, s. 165-166; Eusebius Praeparatio evangelica, 6.1.2-5). Başka bir parçada (Stobaeus, 2.8.39-42), Porphyry, Platon'un Er Efsanesini {Republic 10.614-621) astrolojinin ve özgür seçimin uyumluluğunun gerekçesi olarak yorumlar (Amand, s. 164-165). Ruhlar yeryüzüne inmeden önce koruyucu daimonlarını seçmekte özgürdürler. Yeryüzündeyken, seçilen kısma göre Kadere ve zorunluluğa tabidirler. Porphyry bunun, yükselen burç {hiroskopos) ve gezegenlerin zodyaktaki dizilişinin ruh tarafından seçilen hayatı gösterdiğini düşünen (Mısırlı) astrologlarla aynı fikirde olduğunu söyler (Stobaeus, 2.8.39-42). . Plotinus'un yaptığı gibi (Enn., 2.3.7), yıldızların geleceğin işaretlerini veren göklere karalamakta olduğunu not eder. Hem Porphyry hem de Plotinus, Er Efsanesi ve yıldızların kehanet

işaretleri {sKmaim) verdiklerini tartışırlar, ancak Porphyry, karmaşık hesaplamalar ve garip bir dille dolu astrolojik geleneği kabul ederken, Plotinus bunu reddeder. onlar seçilen kısma göre Kadere ve zorunluluğa tabidirler. Porphyry bunun, yükselen burç {hiroskopos) ve gezegenlerin zodyaktaki dizilişinin ruh tarafından seçilen hayatı gösterdiğini düşünen (Mısırlı) astrologlarla aynı fikirde olduğunu söyler (Stobaeus, 2.8.39-42). . Plotinus'un yaptığı gibi (Enn., 2.3.7), yıldızların geleceğin işaretlerini veren göklere karalamakta olduğunu not eder. Hem Porphyry hem de Plotinus, Er Efsanesi ve yıldızların kehanet işaretleri {sKmaim) verdiklerini tartışırlar, ancak Porphyry, karmaşık hesaplamalar ve garip bir dille dolu astrolojik geleneği kabul ederken, Plotinus bunu reddeder. onlar seçilen kısma göre Kadere ve zorunluluğa tabidirler. Porphyry bunun, yükselen burç {hiroskopos) ve gezegenlerin zodyaktaki dizilişinin ruh tarafından seçilen hayatı gösterdiğini düşünen (Mısırlı) astrologlarla aynı fikirde olduğunu söyler (Stobaeus, 2.8.39-42). . Plotinus'un yaptığı gibi (Enn., 2.3.7), yıldızların geleceğin işaretlerini veren göklere karalamakta olduğunu not eder. Hem Porphyry hem de Plotinus, Er Efsanesi ve yıldızların kehanet işaretleri {sKmaim) verdiklerini tartışırlar, ancak Porphyry, karmaşık hesaplamalar ve garip bir dille dolu astrolojik geleneği kabul ederken, Plotinus bunu reddeder. ve gezegenlerin zodyaktaki dizilişi, ruh tarafından seçilen yaşamı ifade eder (Stobaeus, 2.8.39-42). Plotinus'un yaptığı gibi (Enn., 2.3.7), yıldızların geleceğin işaretlerini veren göklere karalamakta olduğunu not eder. Hem Porphyry hem de Plotinus, Er Efsanesi ve yıldızların kehanet işaretleri {sKmaim) verdiklerini tartışırlar, ancak Porphyry, karmaşık hesaplamalar ve garip bir dille dolu astrolojik geleneği kabul ederken, Plotinus bunu reddeder. ve gezegenlerin zodyaktaki dizilişi, ruh tarafından seçilen yaşamı ifade eder (Stobaeus, 2.8.39-42). Plotinus'un yaptığı gibi (Enn., 2.3.7), yıldızların geleceğin işaretlerini veren göklere karalamakta olduğunu not eder. Hem Porphyry hem de Plotinus, Er Efsanesi ve yıldızların kehanet işaretleri {sKmaim) verdiklerini tartışırlar, ancak Porphyry, karmaşık hesaplamalar ve garip bir dille dolu astrolojik geleneği kabul ederken, Plotinus bunu reddeder.

Porphyry'nin Introduction to Ptolemy's Tetrabiblos adlı eseri, Ptolemy'den çok az içerik içerir ve Ptolemy'nin hafife aldığı terminoloji ve kavramları doldurma iddiasındadır. Porphyry, dili olabildiğince basit bir şekilde açıklayarak, bu kavramların acemiler için netleşeceğini söylüyor. Ptolemy'ye olan büyük saygısı, Ptolemy'nin Harmonikleri üzerine yaptığı diğer çalışmalardan ve borcu hakkında yaptığı açıklamalardan bellidir, ancak derlemede Ptolemy'nin reddettiği çok sayıda tekniği içerir. Yine de ödediği borç aslında Plotinus okuyucularına olabilir. Plotinus'un astroloji diline ve inancına yönelik eleştirisine bir yanıt olabilir.
yıldızların neden olduğunu. Porphyry, karmaşık bilimsel dili anlamanın, Ptolemy'nin natüralist modelinin (en azından en saygın öğretmeni için) elinden aldığı astrolojiye güveni geri vereceğini düşünüyor gibi görünüyor.

Anebo'ya Mektup'ta Porphyry, görünür ve görünmez Tanrılar ve cinler arasındaki düzen ve ayrımlar ve mantik sanatları hakkında bir dizi soru sorar. Bazılarının yargılama yeteneğinden bahseder, ancak kehanet tahminlerinin doğru mu yanlış mı olacağı ve teurjik aktivitenin verimli mi yoksa boşuna mı olacağı yıldızların konfigürasyonlarından bahseder (Epistula ad Anebonem, 2.6c - katarşik astrolojiye atıfta bulunarak).). Ayrıca, saate göre değişen Güneş görüntülerinin sembolizmini de soruyor (bu rakamlar, zodyakın yükselen burçlarıyla birlikte yükselen on iki Mısır şeklidir. yükselen her işaret; bkz. Greek Magical Papryi, PGM IV 1596-1715). Ancak bu çalışmasında Chaeremon gibi Mısırlı rahip/astrologlardan şikayet etmektedir. tanrılarını doğanın güçlerine indirgeyen, cisimsiz varlıklara izin vermeyen ve katı bir deterministik astral kaderciliğe bağlı kalanlar (Epist. Aneb., 2.13a). Porphyry, astrologların kişinin kendi şeytanını bulma pratiği ve bunun bize ne tür bir güç kazandırdığı hakkında sorularla bitirir (Epist. Aneb., 2.14a-2.16a; cf. Vettius Valens, Kitap 3.1; Hephaistion, Apotelesmatica, 13; 20). Yine erdem ve özgür irade kavramlarını astrolojiyle uzlaştırarak, kişinin daimon'unu (bir dizi kural aracılığıyla türetilen ve oikodespotK'lar olarak adlandırılan gezegen tarafından gösterilen) doğum haritasından bilmesi mümkünse, o zaman

birinin olabileceğini belirtir. Kaderden özgür. Bu çok önemli göstergenin nasıl bulunacağı konusunda astrologlar arasındaki zorlukları ve anlaşmazlıkları belirtiyor. Aslında, Introduction to Ptolemy's Tetrabiblos'ta (30), oikodespotK'leri bulmanın ve bunu diğer yönetici gezegenlerden (kurios ve epikratKtrr gibi) ayırt etmenin bir yöntemini açıklayan (yine Atinalı Antiochus'tan ödünç alınan) uzun bir bölüm içerir. Astroloji ile kendine özgü bir ilişki kuran lamblichus, ileride açıklanacağı gibi, De mysteriis adlı eserinde bu soruları yanıtlamıştır.

İçindekiler Tablosuna Geri Dön

c. lamblichus

Lamblichus (yaklaşık MS 240-325), ruhun kozmosun üzerinde yüceltilmesine inanırken, Plotinus gibi, insanoğlunun bedenlenmiş ruhunun kozmosun ve onun düzenleyici ilkesi olan Kader'in basit bir şekilde yükselebileceğini düşünmedi. Bir veya her şeyin kaynağı üzerine tefekkür, lamblichus, Porphyry'nin Mısır dininin yalnızca materyalist olduğu suçlamasına yanıt verir: tıpkı insanoğlunun çift tabiatlı olması, maddeye batmış cisimsiz bir ruh olması gibi, bu ikilik varlığın her seviyesinde kopyalanır. (5.20). Teurji, çoğu insan için, bedenlerin oluşumu ve bozulması üzerinde hakimiyeti olan maddi tanrılarla başlamalıdır. Kitlelerin entelektüel teurji araçlarına sahip olduğunu düşünmüyor (bu, birkaç kişi için ve yaşamın sonraki bir aşaması için ayrılmıştır), ancak bir teurjist kendi gelişim düzeyinden ve bireysel eğilimlerinden başlamalıdır. Göksel tanrılar, görünür tanrılar, melekler ve iblisler de dahil olmak üzere karmaşık varlık hiyerarşisi, bu varlıkların her birinin bireysel doğalarına sempati duyarak ve onlara sempati duyarak uygun şekilde kurban edildiği ve dua edildiği bir teurji uygulamasını haklı çıkarır. Teurjide taşların, şifalı otların, kokuların, hayvanların ve yerlerin kullanımı gibi maddi araçlar, Geç Helenistik dönemde yaygın olan büyüsel uygulamalara benzer bir tarzda kullanılır, ancak dikkate değer bir fark, sadece onları memnun etmek ve uyum sağlamak için kullanılmalarıdır. dünyevi veya entelektüel bir arzu elde etmekten çok, daha yüksek varlıkların düzeni. Kutsallık her şeyi kaplar ve dünyevi şeyler belirli tanrılardan kutsallığın bir kısmını alır. Göksel tanrılar, görünür tanrılar, melekler ve iblisler de dahil olmak üzere karmaşık varlık hiyerarşisi, bu varlıkların her birinin bireysel doğalarına sempati duyarak ve onlara sempati duyarak uygun şekilde kurban edildiği ve dua edildiği bir teurji uygulamasını haklı çıkarır. Teurjide taşların, şifalı otların,

kokuların, hayvanların ve yerlerin kullanımı gibi maddi araçlar, Geç Helenistik dönemde yaygın olan büyüsel uygulamalara benzer bir tarzda kullanılır, ancak dikkate değer bir fark, sadece onları memnun etmek ve uyum sağlamak için kullanılmalarıdır. dünyevi veya entelektüel bir arzu elde etmekten çok, daha yüksek varlıkların düzeni. Kutsallık her şeyi kaplar ve dünyevi şeyler belirli tanrılardan kutsallığın bir kısmını alır. Göksel tanrılar, görünür tanrılar, melekler ve iblisler de dahil olmak üzere karmaşık varlık hiyerarşisi, bu varlıkların her birinin bireysel doğalarına sempati duyarak ve onlara sempati duyarak uygun şekilde kurban edildiği ve dua edildiği bir teurji uygulamasını haklı çıkarır. Teurjide taşların, şifalı otların, kokuların, hayvanların ve yerlerin kullanımı gibi maddi araçlar, Geç Helenistik dönemde yaygın olan büyüsel uygulamalara benzer bir tarzda kullanılır, ancak dikkate değer bir fark, sadece onları memnun etmek ve uyum sağlamak için kullanılmalarıdır. dünyevi veya entelektüel bir arzu elde etmekten çok, daha yüksek varlıkların düzeni. Kutsallık her şeyi kaplar ve dünyevi şeyler belirli tanrılardan kutsallığın bir kısmını alır. bu varlıkların her birinin kurban edildiği ve uygun şekilde, bireysel doğalarına sempati duyarak ve onları memnun edecek şekilde dua edildiği bir teurji uygulamasını haklı çıkarır. Teurjide taşların, şifalı otların, kokuların, hayvanların ve yerlerin kullanımı gibi maddi araçlar, Geç Helenistik dönemde yaygın olan büyüsel uygulamalara benzer bir tarzda kullanılır, ancak dikkate değer bir fark, sadece onları memnun etmek ve uyum sağlamak için kullanılmalarıdır. dünyevi veya entelektüel bir arzu elde etmekten çok, daha yüksek varlıkların düzeni. Kutsallık her şeyi kaplar ve dünyevi şeyler belirli tanrılardan kutsallığın bir kısmını alır. bu varlıkların her birinin kurban edildiği ve uygun şekilde, bireysel doğalarına sempati duyarak ve onları memnun edecek şekilde dua edildiği bir teurji uygulamasını haklı çıkarır. Teurjide taşların, şifalı otların,

kokuların, hayvanların ve yerlerin kullanımı gibi maddi araçlar, Geç Helenistik dönemde yaygın olan büyüsel uygulamalara benzer bir tarzda kullanılır, ancak dikkate değer bir fark, sadece onları memnun etmek ve uyum sağlamak için kullanılmalarıdır. dünyevi veya entelektüel bir arzu elde etmekten çok, daha yüksek varlıkların düzeni. Kutsallık her şeyi kaplar ve dünyevi şeyler belirli tanrılardan kutsallığın bir kısmını alır. teurjide Geç Helenistik çağda yaygın olan büyülü uygulamalara benzer bir şekilde kullanılırlar, dikkate değer bir farkla, dünyevi veya entelektüel bir arzu elde etmekten çok, yalnızca yüksek varlıkların düzenini memnun etmek ve onlarla uyum sağlamak için kullanılırlar. Kutsallık her şeyi kaplar ve dünyevi şeyler belirli tanrılardan kutsallığın bir kısmını alır. teurjide Geç Helenistik çağda yaygın olan büyülü uygulamalara benzer bir şekilde kullanılırlar, dikkate değer bir farkla, dünyevi veya entelektüel bir arzu elde etmekten çok, yalnızca yüksek varlıkların düzenini memnun etmek ve onlarla uyum sağlamak için kullanılırlar. Kutsallık her şeyi kaplar ve dünyevi şeyler belirli tanrılardan kutsallığın bir kısmını alır.

Porphyry'nin Lotus üzerinde oturan Güneş tanrısının (Mısır astrolojik motifi) anlamı hakkındaki sorusuna yanıt veren lamblichus, zodyak saatleriyle değişen görüntülerin, görüntüler aracılığıyla Işıkta ortaya çıkan cisimsiz (ve değişmeyen) bir Tanrı'nın simgesi olduğunu söyler. temsil eden

onun çoklu hediyeleri. Lotus'un üzerindeki konumu (dairesel olduğu için Aklın hareketini temsil eder), her şeyi aşkın olduğunu gösterir. İlginç bir şekilde, lamblichus ayrıca zodyak burçlarının tüm göksel hareketlerle birlikte güçlerini Güneş'ten aldıklarını ve onları ontolojik olarak Güneş'e tabi kıldıklarını söyler (De mysteriis, 7.3).

Sırada Porphyry'nin Chaeremon'un (Stoa felsefesi konusunda bilgili birinci yüzyıl İskenderiyeli bir astrolog/rahip olduğu düşünülmektedir; cf. Porphyry, De abstinentia, 4.6; Origen Contra Celsum, 1.59; Cramer, s. 116118) ve diğerlerinin astral determinizmi hakkındaki sorusuna değiniliyor. , lamblichus, doğum astrolojisine ilişkin Hermetik yazıların Hermetik/Mısır felsefesi kapsamında küçük bir rol oynadığını belirtir (De my st., 8.4). maddi hayat, dolayısıyla entelektüel olana tabidir. Aynı şekilde, her şey Gerekliliğe bağlı değildir çünkü teurjik egzersizler ruhu kozmosun ve Kaderin üzerine yükseltebilir (8.7). Porphyry'nin astrolojik hesaplama yoluyla kişinin kişisel şeytanını bulmasıyla ilgili sorusu üzerine, lamblichus, astrolojik hesaplamaların koruyucu daimon hakkında hiçbir şey söyleyemeyeceğini söyler. Doğum haritası kişinin kaderiyle ilgili bir mesele olduğundan ve daimon, ruhun inişinden (daha eskidir; presbutera) ve kadere boyun eğmesinden önce tayin edildiğinden, astroloji gibi beşeri ve yanılabilir bilimler bu önemli meselede işe yaramaz (9.3- 4). Genel olarak lamblichus, Ptolemy, Antiochus ve diğer astrologlarda bulunan astrolojik tekniklerin kullanımı için fazla bir eğilim göstermez, ancak astrolojinin insan hatalarıyla kirlenmiş olsa da aslında gerçek bir bilim olduğuna inanır (9.4). Ayrıca, uygun zamanları seçmek için kullanılan gözlemler olan katarşik astrolojinin yanı sıra göksel tanrılara (gezegenler dahil) maddi karşılıkları kabul eder ve kullanır (8.4). Doğum haritası kişinin kaderiyle ilgili bir mesele olduğundan ve daimon, ruhun inişinden (daha eskidir; presbutera) ve kadere boyun eğmesinden önce tayin edildiğinden, astroloji gibi beşeri ve yanılabilir bilimler bu önemli meselede işe yaramaz (9.3- 4). Genel olarak lamblichus, Ptolemy, Antiochus ve diğer astrologlarda bulunan astrolojik

tekniklerin kullanımı için fazla bir eğilim göstermez, ancak astrolojinin insan hatalarıyla kirlenmiş olsa da aslında gerçek bir bilim olduğuna inanır (9.4). Ayrıca, uygun zamanları seçmek için kullanılan gözlemler olan katarşik astrolojinin yanı sıra göksel tanrılara (gezegenler dahil) maddi karşılıkları kabul eder ve kullanır (8.4). Doğum haritası kişinin kaderiyle ilgili bir mesele olduğundan ve daimon, ruhun inişinden (daha eskidir; presbutera) ve kadere boyun eğmesinden önce tayin edildiğinden, astroloji gibi beşeri ve yanılabilir bilimler bu önemli meselede işe yaramaz (9.3- 4). Genel olarak lamblichus, Ptolemy, Antiochus ve diğer astrologlarda bulunan astrolojik tekniklerin kullanımı için fazla bir eğilim göstermez, ancak astrolojinin insan hatalarıyla kirlenmiş olsa da aslında gerçek bir bilim olduğuna inanır (9.4). Ayrıca, uygun zamanları seçmek için kullanılan gözlemler olan katarşik astrolojinin yanı sıra göksel tanrılara (gezegenler dahil) maddi karşılıkları kabul eder ve kullanır (8.4). presbutera) ve kadere boyun eğme, astroloji gibi beşeri ve yanılabilir bilimler bu önemli konuda işe yaramaz (9.3-4). Genel olarak lamblichus, Ptolemy, Antiochus ve diğer astrologlarda bulunan astrolojik tekniklerin kullanımı için fazla bir eğilim göstermez, ancak astrolojinin insan hatalarıyla kirlenmiş olsa da aslında gerçek bir bilim olduğuna inanır (9.4). Ayrıca, uygun zamanları seçmek için kullanılan gözlemler olan katarşik astrolojinin yanı sıra göksel tanrılara (gezegenler dahil) maddi karşılıkları kabul eder ve kullanır (8.4). presbutera) ve kadere boyun eğme, astroloji gibi beşeri ve yanılabilir bilimler bu önemli konuda işe yaramaz (9.3-4). Genel olarak lamblichus, Ptolemy, Antiochus ve diğer astrologlarda bulunan astrolojik tekniklerin kullanımı için fazla bir eğilim göstermez, ancak astrolojinin insan hatalarıyla kirlenmiş olsa da aslında gerçek bir bilim olduğuna inanır (9.4). Ayrıca, uygun zamanları seçmek için kullanılan gözlemler olan katarşik astrolojinin yanı sıra göksel tanrılara (gezegenler dahil) maddi karşılıkları kabul eder ve kullanır (8.4). insan hatalarıyla kirlenmiş olsa da (9.4). Ayrıca, uygun zamanları seçmek için kullanılan gözlemler olan katarşik astrolojinin yanı sıra göksel tanrılara (gezegenler dahil) maddi karşılıkları kabul eder ve kullanır (8.4). insan hatalarıyla

kirlenmiş olsa da (9.4). Ayrıca, uygun zamanları seçmek için kullanılan gözlemler olan katarşik astrolojinin yanı sıra göksel tanrılara (gezegenler dahil) maddi karşılıkları kabul eder ve kullanır (8.4).

İçindekiler Tablosuna Geri Dön

d. Firmicus anne

Julius Firmicus Maternus, sekiz kitap olan Matheseos'ta astrolojik bir çalışma ve yaklaşık on yıl sonra bir Hıristiyan polemik çalışması olan Profane Religions'ın Hatası (De errore profanarium Religionum) adlı bir dördüncü yüzyıl Sicilyalı astrologdu. (Gençliğinde astroloji okuyan) Augustine'in aksine, Firmicus, Hıristiyanlığa geçtikten sonra astrolojiye karşı polemik başlatmadı. Astrolojide yalnızca yetersiz bilgi sahibi olduğunu iddia etse de, argümanları astral kaderciliğe olan tutkulu bir bağlılığı ele veriyor. Astrolojik bilgiyi gizemli bir din olarak ele alıyor ve Vettius Valens'in kendisinden önce yaptığı gibi, okuyucusu Mavortius'tan astrolojik bilgiyle ilgili bir gizlilik ve sorumluluk yemini etmesini istiyor. Porphyry'den (Platon ve Pythagoras ile birlikte) aynı fikirde bir gizem koruyucusu olarak söz eder (7.1.1). Ancak De errore'da, İskenderiye'deki Serapis kültünün bir takipçisi olduğu için Porphyry'ye aynı nedenle saldırır (Forbes'un çevirisi, s. 72). Firmicus'un yemini, kozmosun düzeninden ve gezegenleri ruhların iniş çıkışları boyunca istasyonlar olarak düzenlemekten sorumlu olan yaratıcı tanrı (demiurge) üzerinedir (7.1.2).

Firmicus, astrolojinin muhaliflerinin argümanlarını sıralarken (yukarıda bahsedilen Yeni Akademi'nin birinci ve ikinci argümanları dahil), ruhun ölümsüzlüğü konusunda kararını vermediğini iddia eder (Matheseos, 1.1.56), ancak kısaca bedenden ayrılabilen ölümsüz bir ruha dair Platonik bir inanca ihanet eder (1.3.4). Bu ruhlar, gezegen küreleri boyunca tipik

Orta Platonik yükseliş ve alçalmayı takip eder; bu temanın bir varyasyonu olarak, ruhların Güneş küresinden aşağı indiği ve Ay küresinden yükseldiği fikrini benimser (1.5.9). Bu egemen ruh, gerçek bilgiye muktedirdir ve Dünya üzerindeki unutkan ve kirli durumuna rağmen bir farkındalığı koruyarak, İlahi Kaynaklardan aktarılan astroloji yöntemleriyle Kaderi kusurlu bir şekilde bilebilir.

Akıl (mentis, nous'un Latince karşılığı olarak ele alınır, 1.4.1-5; 1.5.11). Eleştirmenlere yanıt olarak, ilk elden bilgiye sahip olmadıklarını ve yanlış tahminlerle karşılaşırlarsa, hatanın bilimin kendisinde değil, astrolojiyi sahtekâr iddia edenlerde olduğunu öne sürüyor (1.3.6-8). Firmicus'a göre, yaratıcı bir Tanrı'nın yöneticileri olarak gezegenler, her bir ruha karakterini ve kişiliğini verir (1.5.6-7).

Firmicus, Plotinus'u bolca övdükten sonra, her şeyin bizim gücümüzde olduğu ve üstün takdir ve aklın talihin üstesinden gelebileceği inancına saldırır. Plotinus'un bu iddiayı sağlığının zirvesindeyken ortaya koyduğunu, ancak daha iyi bir iklime taşınmak gibi sağlığın kötü olduğunu ilan etmeye yönelik tüm çabaların onu başarısızlığa uğrattığı için hayatının sonuna doğru Kaderin güçlerini kabul ettiğini savunuyor (1.7). .14-18). Bunu ve mukadder olaylar okuyucusuna sunduğu diğer örnekleri takip ederek, bazılarının kaderin (heimarmenK) yalnızca doğum ve ölümü kontrol ettiği şeklindeki görüşüne karşı çıkıyor. Bu argüman, Hierocles'in bir asır sonra sunduğu ve daha sonra tartışılacak olan kader tanımının habercisi olabilir.

İçindekiler Tablosuna Geri Dön

e. İskenderiye Hierocles

İskenderiyeli Hierocles, astrolojiye, özellikle de Stoacı Kader ve Zorunluluk görüşüne dayanan bir astrolojik teoriye karşı çıkan beşinci yüzyıldan kalma bir Neoplatonisttir. Ayrıca, doğum

haritasında belirtilen kaderden kaçmanın veya üstesinden gelmenin bir yolu olarak, zamanında yaygın olan büyülü ve teurjik uygulamaları da reddetti. Bu uygulamalara karşı argümanı, yalnızca dokuzuncu yüzyıl Bizans Patriği Photius'un daha sonraki özetlerinde hayatta kalan On Providence adlı çalışmasında bulunan Takdir ve Kader hakkındaki görüşüne dayanmaktadır. Genel olarak Hierocles, Platon ile Aristoteles arasındaki uyumu savunan Ammonius Saccas ile başlayan düşünürlerle aynı çizgide görürken, Aphrodisias'lı Alexander gibi farklılıklarını vurgulayan düşünürleri reddeder. Onun Kadere bakışı, ilahi Adalete göre değişmez bir düşünce düzeni olduğu yönündedir. Plotinus ve Porphyry'nin yaptığı gibi, Platon'un Er Efsanesi'ni (Rep., 10) kullanan kader, ruhların yeryüzünde reenkarnasyondan önce seçtikleri bir ödül ve ceza sistemidir. Yine de, Porphyry gibi, ruhun insan bedeninden hayvan bedenine geçişini ve bunun tersini kabul etmez. Reenkarnasyon hakkındaki bu görüş, Numenius'un çağdaşı olan Cronius tarafından zaten ortaya atılmıştı (çapraz başvuru Dillon, s. 380). Astrolojinin bu Kader kavramına aykırı olduğunu düşünür çünkü "akılsız zorunluluk" (enepiologiston anagkicri) ilkesiyle çalışır. Photius, Hierocles hakkında şunları yazar:
Reenkarnasyon hakkındaki bu görüş, Numenius'un çağdaşı olan Cronius tarafından zaten ortaya atılmıştı (çapraz başvuru Dillon, s. 380). Astrolojinin bu Kader kavramına aykırı olduğunu düşünür çünkü "akılsız zorunluluk" (enepiologiston anagkicri) ilkesiyle çalışır. Photius, Hierocles hakkında şunları yazar:
Reenkarnasyon hakkındaki bu görüş, Numenius'un çağdaşı olan Cronius tarafından zaten ortaya atılmıştı (çapraz başvuru Dillon, s. 380). Astrolojinin bu Kader kavramına aykırı olduğunu düşünür çünkü "akılsız zorunluluk" (enepiologiston anagkicri) ilkesiyle çalışır. Photius, Hierocles hakkında şunları yazar:

Astrologların sözünü ettiği irrasyonel "zorunluluk"u, ne Stoacı "kuvveti", ne de onu Platonik Bedenlerin doğasıyla özdeşleştiren Aphrodisias'lı İskender'in sandığı şeyi hiç kabul etmez. Bir kişinin doğumunun sihir ve kurbanlarla değiştirilebileceğini de kabul etmez. (Codex 214, 172b, tr. Schibli, s. 333)

Karşı çıktığı astrolojik teori, bir fiziksel etkin nedenler zincirini varsayan Stoacı kader ve gereklilik tarafından destekleniyor. Bu görüşü en yakından temsil eden astrologlar Maniiius ve Vettius Valens'tir (yukarıdaki bölümlere bağlantı). Hayatta kalan özette, Hierocles'in Plotinus ve Porphyry'nin yıldızların her şeyin rasyonel ve ilahi düzeninin bir parçası oldukları için nedenlerden çok işaretler olduğu fikrine de karşı çıktığını gösteren hiçbir şey yok. Bizim gücümüzde olanlar da dahil olmak üzere, rasyonel Takdir'in dışında hiçbir şeyin olmadığına inandığından, yıldızlar da rasyonel sıralamanın bir parçası olacaktır. Oldukça deterministik olan ancak ahlaki adalete dayalı olan kaderi, astroloji aracılığıyla açıklanan Kaderinden kişiyi temize çıkarmak için kullanılan sihir ve teurjik uygulamalara izin vermez (bkz. Porphyry'nin Anebo'ya Mektubu; Greek Magic Papyri, XIII, 632-640). Bu uygulamaları, Tanrı'nın İlahi Takdiri tarafından her şeyin düzenlenmesini manipüle etmeye veya ondan kaçmaya yönelik yasa dışı girişimler olarak gördü.

İçindekiler Tablosuna Geri Dön

f. proclus

Proclus (410/11-485), Platon'un dördüncü yüzyıl okuluyla aynı çizgiyi sürdürmek için kendisine 'Akademi' adını veren Atina'daki Platonik Okulun yöneticisiydi. Astroloji hakkında doğrudan ifadelerin yokluğunda, Proclus'un astral kadercilik konusundaki konumu, felsefesi, özellikle de varlıkların metafizik hiyerarşisi aracılığıyla tahmin edilebilir. Ptolemy'nin astrolojik çalışması Tetrabiblos'un bir başka açıklaması ona atfedilir, ancak yazarın/kopyalayanın kimliği hakkında önemli bir iddiada bulunmak için çok az kanıt vardır. Bununla birlikte Proclus, astronomiye büyük ilgi duydu ve Outline of Astronomical Hypotheses adlı eserinde Ptolemy'nin astronomik çalışması Syntaxis'i (öv Almagest) eleştirdi. Bu çalışmasında, Ptolemy'nin ekinoksun devinim teorisine karşı çıkıyor (Hyp. astr., 234.7-22),

Proclus genellikle üç varlık seviyesi önerdi - göksel, dünyevi ve arada. Göksel alemde ateş (ışık şeklinde) hakim olmasına rağmen, dört element varlığın her seviyesinde mevcuttur. Göksel varlıklar bağımsız, kendi kendine yeten, ilahi ve kendi irade ve gücüne sahip. Ruhlu varlıklar olarak, gök cisimleri kendi kendine hareket ederler (Platonik ruh kavramı). Platonik doktrinle tutarlılığı sürdürmek için, göksel kürelerin gezegenlerin ve yıldızların üzerinde taşındığı katı yollar olduğu fikrine karşı çıktı. Daha ziyade, özgür gezegenler tarafından potansiyel rotaları olarak yansıtılan enlem, boylam ve derinliğe (bathos dünyaya yakınlık ölçüsü) sahip yerlerdir. Görünür tanrılar olarak, gezegenlerin anlaşılır âlem ile duyusal âlem arasında aracılar olduğunu düşündü.

ısıtmak ve aydınlatmak için). Bununla birlikte, daha çok kozmik sempatiye benzeyen, fiziksel olmayan başka bir nedensellik türünü de kabul etti; burada birkaç neden, uygun bir zamanda ve yerde tek bir etki oluşturmak için bir araya geldi. Hiyerarşide daha düşük olan her şey daha yüksek olana bağlıdır ve daha yüksek varlıkların uygun kaderi (klxros) ve imzası (sunthicma) verilir. Göksel tanrıların alt varlıklar üzerinde de bir yönetim gücü vardır (Institutio teolojik, 120-122). Bu uygunluk kavramı (epitKdeiotKs), göksel alemden bitkiler ve metaller dahil olmak üzere aşağıdaki her şeye kadar uzanır (cf. Siovanes, s. 128-129). Bu, her gezegenin ve burcun değişen oranlarda tek bir etkiye, yani kişiye katkıda bulunduğu astrolojik teoriye çok benzer. Gezegensel tanrılar tek aktörler değil, çünkü onların görünmez muhafızları (doruphoroi - astrolojik doktrinde Güneşi ve Ay'ı koruyan gezegenlerle karıştırılmamalıdır) vardır, bunlar gezegenlerin* alanını doldurur ve yönetici olarak hareket ederler. Yine de Proclus, katı bir astral determinizm değildir, çünkü bir teurjist olarak, bu paylaşımların teurjik bilgi yoluyla değiştirilebileceğini de düşünmüştür (Platonis Timaeum commentaria'da, 1.145).

İçindekiler Tablosuna Geri Dön

8. Astroloji ve Hristiyanlık

Astrolojinin erken Hıristiyanlıkla ilişkisi çok karmaşık bir tarihe sahiptir. Roma İmparatorluğu'nun resmi dini olarak kurulmadan önce, Yahudilerin ve Hıristiyanların astrolojiye karşı tutumları büyük farklılıklar gösteriyordu. İskenderiyeli Philo ve çeşitli Yahudi sözde epigrafik yazarlar astroloji uygulamasını kınarken (1 Enoch, Sibylline Oracles), diğer metinler bunun bölümlerini kabul eder ve İbrahim ve Nuh gibi İncil'deki figürleri astrolog olarak tasvir eder (bkz. Barton, Antik Astroloji, s. 68). -70). Yukarıda bahsedildiği gibi, Marcion ve Basilides gibi ilk Hıristiyanlar, astrolojinin bazı yönlerini inanç sistemlerine dahil ettiler. Ancak genel olarak, en erken

Hıristiyan polemikçiler ve ilahiyatçılar, astroloji, çoğunlukla kaderciliğinin ahlaksızlığıyla ilgili olan bir dizi nedenden dolayı inançla bağdaşmıyordu. Astrolojiye karşı Hıristiyan argümanlarından bazıları şüpheci okullardan ödünç alındı. Romalı Hippolytus (MS 170-236), Tüm Sapkınlıklara Karşı Reddetmeler adlı kitabının neredeyse tamamını (4) adayarak, Sextus Empiricus'un ayrıntılı argümanlarını, özellikle doğum zamanını ayırt etmek için gerekli olan doğru yöntemlerin bulunmayışıyla ilgili olarak yakından takip etti. doğum haritası oluşturmak için. Zodyak işaretleri ile fizyonomik özellikler arasındaki ilişkilerden özellikle rahatsız. Hippolytus, Babil'li Teukros'unkine çok benzer bir liste çizer (ikincisinde yer aldığı gibi). s De duodecim signis) fizyolojik ve psikolojik özellikler arasındaki yazışmaları içerir; ve takımyıldızların yalnızca yıldız tanıma için belirteçler olduğunu, adlarını aldıkları hayvanlarla hiçbir benzerlik taşımadıklarını ve insan özelliklerine hiçbir benzerlik taşıyamayacaklarını savunur (Refutatio omnium haeresium, 4.15-27).

Bardaisan/Bardesanes (yaklaşık MS 154-222), Augustine gibi gençliğinde astroloji okuyan, din değiştirmiş bir Süryani Hıristiyandı. Görünen o ki, din değiştirmesinde tüm astrolojik düşüncelerden vazgeçmedi, çünkü o, gezegenlerin ve yıldızların Tanrı'nın yöneticileri olarak rolünü kabul ediyor. Astro-korografiye, özellikle yedi iklim veya bölgeye dayalı olarak bölgelerin gezegenlerle ilişkilendirilmesine karşı yazdı ve ülkelerin yasalarının ve geleneklerinin gezegenlere değil, insanın özgür iradesine dayandığını belirtti. Yine de, özgür iradenin yanı sıra, kontrolümüz altındaki şeylerin sınırının gösterdiği, doğanın ve şansın bir dereceye kadar yönetildiğini kabul eder. Bardesanes'in, karanlık ve aydınlık olmak üzere iki dünya gücünün ikiliğini kabul ettiği için Mani'nin öncüsü olduğu düşünülmektedir (cf. Rudolf, Gnosis, s. 327-329).

İskenderiye'nin Kökeni(MS 185-254) astrolojiyle olan ilişkisi, Plotinus'unkinden daha fazla olmasa da eşit derecede karmaşıktı. Yaratılış Yorumunda, Plotinus'a benzer bir şekilde, nedenler olarak yıldızlara karşı, ancak işaretler olarak yıldızların,

gökyüzündeki ilahi yazıların lehine argümanlar sunar. Bu yazılar, ilahi güçlerin bilgi edinmesi ve insanların tanrısal yardımına katılması için mevcuttur (Philocalia, 23.1-23.21; bkz. Barton, Güç ve Bilgi, s. 63-64). Origen, göksel, insan veya aradaki tüm varlıkların, tüm canlıların kurtuluşa ulaşmalarına yardımcı olma rolüne sahip olduğuna inanıyordu. Göksel varlıklar, mahlukları erdeme doğru eğiten bu kozmolojik ödemede özel bir rol oynarlar. Ancak bu işaretler, insan düzeyinde kusurludur ve kesin bilgi veremez (Philocalia, 23.6). Başka yerde (Açıklama, 7.1), Origen bizi (onlar için değil) Güneş, Ay ve yıldızlar için dua etmeye teşvik eder, çünkü onlar da özgür varlıklardır (Mezmur 148:3'ü yorumlayarak böyle tahmin eder) ve kozmosun kurtuluşunda eşsiz bir rol oynarlar. Oldukça benzersiz bir şekilde Origen, ekinoksun devinim teorisini astrolojik tahmine karşı bir argüman olarak kullanan (ilk değilse de) ilk filozoflardan biri gibi görünüyor (Philocalia, 23.18).

Origen, antik çağda Beytüllahim Yıldızını Keldaniler tarafından İsa'nın doğumunun astrolojik bir tahmini olarak yorumlayanlara karşı çıktı. İlk önce Magi'nin (İran'dan) Keldanilerden (o zamanlar genellikle Babil astrologlarına veya sadece astrologlara atıfta bulunan bir kelime) ayırt edilmesi gerektiğini not eder. İkinci olarak, yıldızın gözlemledikleri diğer hiçbir astral fenomene benzemediğini ve daha önce bilinen herhangi bir kişiden daha üstün birini (Mesih) temsil ettiğini, sadece yıldızın işaretiyle değil, aynı zamanda olağan büyücülük ve kötü şeytanlardan gelen bilgi onları yüzüstü bırakmıştı (Contra Celsum, 59-60). Genel olarak, İncil yazarlarının Beytüllahim Yıldızı mitini dahil etme niyetlerinden bağımsız olarak, Kapadokyalılar olarak bilinen dördüncü yüzyıl teologlarından Gregory of Nyssa, Gregory Nazianzen ve Basil, astrolojiyi irrasyonel Şans (TukhK) ve deterministik Gerekliliğin (AnankK) genel reddinin bir parçası olarak reddettiler (bkz. Pelikan, s. 154-157).). Rastgele şansın, Tanrı'nın evreninin ekonomisinde yeri yoktur, oysa kör gereklilik insanın özgür iradesini reddeder. Astrolojiyi, yaradılışa hayranlık duymaya uygun bir çalışma olan astronomiden ayırdılar. Origen ve Plotinus'tan farklı olarak

Gregory Nazianzen, yıldızların geleceği okumak için işaretler verdiği fikrini reddetti. Yıldızların işaret vermek için yaratıldığına dair İncil fikrini yorumlayanların (Yaratılış 1:14) bunu horoskopik astroloji için gerekçe olarak kullanmalarından korkuyordu (Pelikan, s. 156).

Latin batıda, Augustine (MS 354-430), kehanete karşı argümanlarıyla bağlantılı olarak astrolojiye karşı polemikleri ele aldı (De civitate dei, 5.1-7). Astrolojiden hoşlanmaması, Hıristiyanlığa geçmeden önce bir Maniheist olarak astrolojiye erken maruz kalmasıyla ilgilidir. De civitate dei'de (Tanrı Şehri), Cicero'nun Stoacı kader ve kehanete karşı argümanlarından özgürce ödünç aldı. İnsanların aynı zamanda farklı kaderlere sahip olarak doğdukları şeklindeki Yeni Akademi argümanını (ikiz argümanı) özellikle detaylandırdı. Astrolojiye yönelik saldırısına, katarşik astrolojinin (faaliyetler için uygun anları seçmek) beyhudeliğini ve bunun deterministik doğum astrolojisiyle çelişkisini de dahil ediyor. İnsanlar doğum haritalarına göre önceden belirlenmişse, evlilik için uygun zamanı seçerek, ekin ekerek, vesaire? Buna ek olarak, astrologlar tarafından yapılan doğru tahminleri, astrolojik tekniklerin incelenmesinden ziyade ara sıra şeytani iblislerin ilham almasına bağlar (De civ., 5.7).

Hristiyanlık siyasi ve kültürel üstünlük kazandıkça, astrolojiye karşı hükümler çoğaldı. 529'da 'pagan' okullarının kapanmasıyla, Neoplatonistler ve onlara bağlı astroloji İran'a kaçtı. İran'da, özellikle Harran'da ve muhtemelen daha sonra Bağdat'ta yeni bir okul açıp açmadıkları konusunda önemli tartışmalar var; ama kesin olan bir şey var ki o da

döküm çizelgeleri için kullanılan astrolojik metinler ve astronomik tablolar (Ptolemy'nin Pinax'ı gibi) Farsçaya çevrildi ve altıncı yüzyıla göre ayarlandı. Özellikle Ptolemy, Dorotheus ve Vettius Valens'in astrolojik yazıları daha sonra Arapçaya çevrildi ve İslam felsefesinin bir parçası haline geldi. İran ve Hindistan astrolojisindeki gelişmelerle birlikte Yunanca metinler, ortaçağ astrolojisinin temelini oluşturacaktı. Bu

noktadan sonra astroloji, felsefi ve bilimsel teorilerle hem birleşerek hem de onlara karşı mücadele ederek eşsiz tarihini günümüze kadar sürdürecektir.

9. Seçilmiş Referanslar

Amand, David. Fatalisme et Liberti dans LAntiquiti Grecqui (Lovain: BibliothOque de L'Universiti, 1945)

Barton, Tamsyn. Antik Astroloji (Londra: Routledge, 1994)

Barton, Tamsyn. Güç ve Bilgi: Roma İmparatorluğu Altında Astroloji, Fizyonomiler ve Tıp (Ann Arbor: University of Michigan Press, 1994)

Bobzien, Susanne. Stoacı Felsefede Determinizm ve Özgürlük (Oxford University Press, 1998)

Katalog Codicum Astrologorum Graecorum,ed. D. Olivieri ve diğerleri, 12 Cilt (Brüksel: Academie Royale, 1898-1953)

Cramer, Frederick H. Astrology in Roman Law and Politics (Philadelphia: American Philosophical Society, 1959)

Denzey, Nicola. "Ufukta Yeni Bir Yıldız: Erken Hıristiyan Söyleminde Astral Kristolojiler ve Yıldız Tartışmaları", Prayer, Magic, and the Stars, ed. Scott B Noegel (University Park, PA: Pennsylvania University Press, 2003).

Dillon, John. Orta Platoncular (Ithaca, NY: Cornell University Press, 1977)

Dillon, John ve AA Long, editörler. "Eklektizm" Sorunu: Geç Yunan Felsefesinde Çalışmalar (Berkeley, CA: University of California Press, 1988)

Edelstein, L. ve IG Kidd, editörler. Posidonius: I. The Fragments (Cambridge University Press, 1972)

F irmicus Matemus, Pagan Dinlerinin Yanılgısı, tr. Clarence A. Forbes (NY: Newman Press, 1970)

Firmicus Matemus. Matematik, Cilt. I ve II, ed. W. Kroll ve F. Skutsch (Stuttgart: Teubner, 1968)

Firmicus Matemus, Matheseos Libri VIII, tr. Jean Rhus Bram (Park Ridge, NJ: Noyes Press, 1975)

Fowden, Garth. Mısırlı Hermes (Princeton: Princeton University Press, 1986)

Yeşil, William Chase. Moira: Kader, İyi, Yunan Düşüncesinde Kötülük (Harper & Row, 1944)

Gundel, W. ve Gundel, HG Astrologumena: die astrologische Literatür in der Antike und ihre Geschichte (Wiesbaden: Franz Steiner Verlag GMBH, 1966)

Holden, James Herchel. Horoskopik Astroloji Tarihi (Tempe, AZ: Amerikan Astrologlar Federasyonu, Inc, 1996)

Açlık, Hermann ve David Pingree. Mezopotamya'da Astral Bilim (Leiden: Brill, 1999).

Iambichus. Gizemler Üzerine, tr. Thomas Taylor (San Francisco: Sihirbazlar Kitaplığı, 1997)

Layton, Bentley, tr. ve ed. Gnostik Kutsal Yazılar (New York: Doubleday, 1987).

Uzun, AA ed. Stoacılıkta Sorunlar (Londra: Athlone Press, 1971).

Uzun, AA ve DN Sedley. Helenistik Filozoflar, Cilt. 1 (Cambridge: Cambridge University Press, 1987)

Manilius. Astronomi, tr. GP Goold (Cambridge, MA: Harvard University Press, 1977)

Neugebauer, Otto. Astronomi ve Tarih: Seçilmiş Denemeler

(New York: Springer-Verlag, 1983)

Pelikan, Yaroslav. Hristiyanlık ve Klasik Kültür (Yeni Haven, CT: Yale University Press, 1993)

Plutarch. Plutarchi moralia (Leipzig: Teubner, 1929-1960)

Claudius Batlamyus. Tetrabiblos, tr. FE Robbins (Cambridge, MA: Harvard University Press, 1956)

Reiner, Erica. Babil'de Astral Büyü (Philadelphia: The Amerikan Felsefe Topluluğu, 1995)

Rochberg, F. Babylonian Horoscopes, çev. Amr. Philos. Soc., Cilt. 99, 1 (Philadelphia, 1998)

Rudolf, Kurt. Gnosis: Gnostisizmin Doğası ve Tarihi, tr. Robert McLachlan Wilson (San Francisco, CA: Harper San Francisco, 1987)

Sandbach, FH The Stoics (Londra: Chatto & Windus, 1975)

Schibli, İskenderiyeli Hermann S. Hierocles (Oxford: Oxford University Press, 2002).

Scott, Walter, ed. ve tr. Hermetica Cilt 1. (Boston: Shambala, 1985)

Sextus Empiricus. Profesörlere Karşı, Cilt IV (Cambridge, MA: Harvard University Press, 1949)

Shaw, Gregory. Theurgy and the Soul: The Neoplatonism of lamblichus (University Park, PA: Pennsylvania State University Press, 1995)

Siovanes, Lucas. Proclus: Neo-Platonik Felsefe ve Bilim (New Haven, CT: Yale University Press, 1996).

*Stoicorum veterum fragmanları,*ed. J. von Arnim (Leipzig: Teubner, 1903)

Vettius Valens. Antoloji, ed. David Pingree (Leipzig: Teubner, 1986)